

๖๕๔-๐๔
๕๕๔๕๗
๙.๓

ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน

๒-๑ ส.ค. ๒๕๔๓

สารนิพนธ์
ของ
รัตนา ประเสริฐศรี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา
พฤษภาคม ๒๕๔๓
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๙๘๗๕๔

ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน

บทคัดย่อ
ของ
รัตนา ประเสริฐศรี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา
พฤษภาคม 2543

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเซตุนน ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา จำแนกตาม เพศ รอบการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษา จำนวน 273 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ ค่า t (t - test) และค่า F (F - test) ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน มีปัญหาในระดับมาก ส่วนด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน มีปัญหาในระดับน้อย

2. นักศึกษาที่มีเพศ และรอบการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียน โดยรวม และรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียน ด้านผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านผู้เรียน นักศึกษามีปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียน ด้านการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน นักศึกษามีปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

THE LEARNING PROBLEM OF DIPLOMA STUDENTS
IN ACCOUNTING FIELD OF CHETUPON COMMERCIAL COLLEGE

AN ABSTRACT
BY
RATANA PRASERTSRI

Presented in partial fulfillment of the requirement for the
Master of Education degree majoring in Business Education
at Srinakharinwirot University

May 2000

ABSTRACT

The purposes of this study were to investigate the learning problem of diploma students in accounting field of Chetupon Commercial College, such as the curriculum domain, the teaching and learning domain, the learning environment domain, the student domain and the teacher domain. The comparative problem leading to learning of students by the sex, the in – out time learning program, the achievement of learning and the income per month of guardian.

The population were used for research; the diploma students in accounting field of Chetupon Commercial College 273 persons, the tools were used questionnaire, statistic were used frequency, percentage, mean and standard deviation, t – test and F – test.

The finding of research were as follows:

1. The learning problem were at a high level as a whole. When each method was considered, it was found that the curriculum domain, the teaching and learning domain, the learning environment domain, were in high level problem, but the teacher and students were low level.
2. The sex and the in – out time learning program were different at a statistic no significant as a whole.
3. The achievement of learning were different at a statistic no significant whole, but in each domain such as the teacher domain was different at a statistic significant at .01. The curriculum, the teaching and learning domain, the environment of learning domain were not significant differential.
4. The income per month of the guardian were different at a statistic no significant as a whole, but in each domain such as the teaching and learning domain were different in statistic significant at .01. The curriculum domain, the learning environment domain and teaching and learning domain were not significant differential.

คณะกรรมการผู้ควบคุมและกรรมการสอบได้พิจารณาสารนิพนธ์ เรื่อง ปัญหาการเรียน
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน
ของนางสาวรัตนา ประเสริฐศรี แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์

.....ประธาน
(อาจารย์จูงใจ แสงพันธ์)
.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิมไทย)

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

.....ประธาน
(อาจารย์จูงใจ แสงพันธ์)
.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิมไทย)
.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์รัฐ สาเรือง)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิมไทย)
.....หัวหน้าภาควิชาบริหารธุรกิจ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิมไทย)

วันที่ 10 พฤษภาคม 2543

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีเพราะความเมตตากรุณาจากท่านอาจารย์จูงใจ แสงพันธุ์ ประธานควบคุมสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลี้มไทย กรรมการ และอาจารย์รัฐ สาเรือง ที่กรุณาร่วมเป็นกรรมการสอบ พร้อมทั้งให้คำปรึกษาแนะนำ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์สำอองค์ งามวิชา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประนอม อุดกฤษฎ์ และอาจารย์วารินทร์ ปทุมถิ่น ที่กรุณาให้คำแนะนำ และตรวจแก้ไข เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหาร ครู – อาจารย์ วิทยาลัยพณิชยการเซตุนน ทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำให้ความช่วยเหลือจนสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี และขอบคุณนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวม ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์ที่พึงได้จากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาคุณของ บิดาซึ่งล่วงลับไปแล้ว และมารดา ครู – อาจารย์ ทุกท่านที่กรุณาให้การสนับสนุน เป็นกำลังใจ และถ่ายทอดความรู้แก่ผู้วิจัยตลอดมา

รัตนา ประเสริฐศรี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
สมมติฐานการวิจัย	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
ประวัติความเป็นมาของวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน	6
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน.....	13
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	13
ด้านวิธีการเรียนการสอน	17
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	21
ด้านผู้เรียน	25
ด้านผู้สอน	26
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอน.....	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	32
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	32
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	32
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	33
การเก็บรวบรวมข้อมูล	34
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	34
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	60
สังเขปความมุ่งหมาย และความสำคัญของการวิจัย.....	60
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
อภิปรายผล.....	64
ข้อเสนอแนะ.....	68
บรรณานุกรม	69
ภาคผนวก.....	74
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	87

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวน และคำร้อยละของข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา.....	39
2 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษาโดยรวม และรายด้าน.....	40
3 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านเนื้อหาของหลักสูตร จำแนกเป็นรายข้อ.....	41
4 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านการเรียนการสอน จำแนกเป็นรายข้อ.....	42
5 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน จำแนกเป็นรายข้อ.....	43
6 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านผู้เรียน จำแนกเป็นรายข้อ.....	44
7 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านผู้สอน จำแนกเป็นรายข้อ.....	45
8 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยรวมและรายด้าน.....	46
9 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน โดยรวมและรายด้าน.....	47
10 เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ..	48
11 เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตาม รอบการเรียน.....	49
12 เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน....	50
13 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านผู้สอน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	51
14 เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง ต่อเดือน.....	52
15 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านการเรียนการสอน จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน.....	53
16 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษา ทั้ง 5 ด้าน.....	54
17 ความคิดเห็นที่เป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษา ทั้ง 5 ด้าน..	57

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1. แผนผังบริเวณวิทยาลัยพณิชยการเซตุน.....	24

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กระแสโลกาภิวัตน์ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลก ทั้งในด้านประชากร สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการเมือง การเปลี่ยนแปลงในสังคมโลก ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสังคมไทยและการพัฒนาการศึกษาของไทย จำเป็นที่จะต้องเตรียมคน ให้พร้อมให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมไทยในอนาคตได้อย่างสันติสุข การพัฒนาจึงมุ่งที่จะ พัฒนาคือหรือคุณภาพของคนให้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ (พยุ้งศักดิ์ จันทรสุนทร. 2541 : 6) ดังนั้น การจัดการศึกษาต้องให้สอดคล้องกับโลกยุคปัจจุบัน หลักสูตรจำเป็นต้องเน้น ทางด้านการนำเอาเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้เป็นอุปกรณ์การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ที่เน้นคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา หลักสูตรในระดับต่าง ๆ จะต้องมีการปฏิรูปหลักสูตรโดยมุ่งให้ผู้เรียนคิดเป็น คิดชอบ ทำเป็น ทำชอบ เป็นคนดี และคนเก่ง เน้นการพัฒนาด้านด้านสติปัญญา ทักษะ อารมณ์ สังคม ให้มี สุนทรีย์ด้านศิลปะ และสุขภาพอนามัย ให้รู้จักตน ครอบครัว มีความภูมิใจในชุมชนและท้องถิ่น (สิปปนนท์ เกตุทัต. 2538 : 23)

เมื่อกระทรวงศึกษาธิการเริ่มโครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นระยะที่ประเทศไทย กำลังสนใจการขยายการศึกษา โดยต้องการให้ประชาชนส่งบุตรหลานได้เข้าเรียนถึงระดับ มัธยมศึกษามากขึ้น และมีแนวคิดในการที่จะปฏิรูปการศึกษาให้ได้คุณภาพ คุณภาพการศึกษา จะเกิดขึ้นได้จากองค์ประกอบหลายประการ เริ่มตั้งแต่ความพร้อมที่จะเรียนของเด็ก ความพร้อม ของพ่อแม่ในการสร้างแรงดลใจให้ลูก ความพร้อมที่จะทำการสอนของครู ปรัชญาและนวัตกรรมการ เรียนการสอน การสนับสนุนของคณะผู้บริหารการศึกษา ความพร้อมของโรงเรียน ศูนย์สื่ออาคาร สถานที่เรียน พร้อมด้วยบรรยากาศการเรียน เป็นแนวคิดในการพัฒนาการศึกษา ในทศวรรษหน้า (กมล สุดประเสริฐ. 2540 : 1)

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบจัดการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพหน่วยงานหนึ่งคือ กรมอาชีวศึกษา การจัดการศึกษาของอาชีวศึกษามีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ควบคู่วิชาชีพ (กรมอาชีวศึกษา. 2537 : 4) คือ มีความรู้และทักษะในงานอาชีพเฉพาะสาขาวิชาชีพ ต่าง ๆ ตามความสนใจ ความสามารถ และความพร้อมของแต่ละบุคคล เพื่อนำความรู้และทักษะ ที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ หรือพัฒนาอาชีพที่ทำอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2535 : 35 – 36)

การเรียนการสอนสาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเซตุพน ตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปี 2540 ของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีความทันสมัย และบรรจุเนื้อหาวิชาเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง มีการนำเอาความเจริญทางด้านเทคโนโลยีมาปรับเข้ากับกรเรียนการสอน ผู้สอนก็พยายามจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ให้เป็นประโยชน์สอดคล้องกับ ความเปลี่ยนแปลงของสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป ในทางปฏิบัติก็ประสบปัญหา หลายประการ เช่น ผู้เรียนไม่มีความพร้อมในการเรียน การจัดเนื้อหาวิชาไม่ตรงกับ ความต้องการของผู้เรียน ผู้สอนไม่ใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนให้นักเรียนมีความเข้าใจ มากยิ่งขึ้น ตลอดจนสภาพแวดล้อมในการเรียนโดยทั่วไปไม่เอื้ออำนวยในการเรียนการสอน

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนประจำคณะวิชาการบัญชี จึงมีความสนใจที่จะศึกษา ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัย พณิชยการเซตุพน เกี่ยวกับด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อม ในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางใน การปรับปรุง และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชา การบัญชี ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน สังคม และตลาด แรงงานต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชา การบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเซตุพน ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเซตุพน จำแนกตาม เพศ รอบการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน
3. เพื่อรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา และข้อเสนอแนะในการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเซตุพน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาวางแผน ปรับปรุงการเรียน การสอนในคณะวิชาการบัญชีได้อย่างเหมาะสม
2. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนให้สามารถแก้ไขปัญหาการเรียนของ นักศึกษาได้ตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้น และเป็นแนวทางการแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเซตุนน ประกอบด้วย นักศึกษา ภาคปกติ จำนวน 137 คน ภาคพิเศษ 136 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 273 คน

กลุ่มตัวอย่าง ใช้ประชากรทั้งหมดจำนวน 273 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ สถานภาพของนักศึกษา จำแนกเป็น

1.1 เพศ

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 รอบการเรียน

1.2.1 ภาคปกติ

1.2.2 ภาคพิเศษ

1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.3.1 ต่ำ (1.00 – 1.99)

1.3.2 ปานกลาง (2.00 – 2.99)

1.3.3 สูง (3.00 – 4.00)

1.4 รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

1.4.1 ต่ำกว่า 10,000 บาท

1.4.2 10,001 - 20,000 บาท

1.4.3 20,001 - 30,000 บาท

1.4.4 30,001 บาทขึ้นไป

2. ตัวแปรตาม เป็นความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการเรียน 5 ด้าน คือ

2.1 ด้านเนื้อหาของหลักสูตร

2.2 ด้านการเรียนการสอน

2.3 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน

2.4 ด้านผู้เรียน

2.5 ด้านผู้สอน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาการเรียน หมายถึง สภาพการณ์ และอุปสรรค หรือข้อขัดข้องต่าง ๆ ซึ่งเป็นสาเหตุให้การเรียนดำเนินไปโดยไม่ราบรื่น และมีปัญหาต่อการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน โดยแบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านเนื้อหาของหลักสูตร หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับความสอดคล้องของเนื้อหา รายวิชาบัญชี ความต่อเนื่องของเนื้อหา รายวิชา ความเหมาะสม และทันสมัย การจัดลำดับ เนื้อหารายวิชา ความยากง่าย ตลอดจนความเพียงพอของเนื้อหา รายวิชา

1.2 ด้านการเรียนการสอน หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน วิธีการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน ระยะเวลาในการเรียน และการวัดผลประเมินผล

1.3 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับบรรยากาศทางวิชาการ ภายในวิทยาลัยฯ ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ความพร้อมของอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียน การสอน อาคารสถานที่ ห้องสมุด และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเรียนการสอน

1.4 ด้านผู้เรียน หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับความรับผิดชอบและการใช้เวลาในการเรียน พื้นความรู้ของผู้เรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน สุขภาพทางกาย จิตใจ และสภาพ เศรษฐกิจของครอบครัว

1.5 ด้านผู้สอน หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อหน้าที่ พฤติกรรม การสอนของครู ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ประสิทธิภาพในวิชาชีพครู ตลอดจนบุคลิกภาพของครูผู้สอน

2. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ^{ประจำปีการศึกษา ๒๕๔๑} ^{คณะครูผู้สอน} ^{มรณ ๔๖}
ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ปีการศึกษา 2542

3. สาขาวิชาการบัญชี หมายถึง หน่วยรวมของรายวิชาบัญชี ที่สอนเกี่ยวกับการบันทึก การวิเคราะห์ การวางแผนจัดระบบบัญชี และเทคนิคทางการบัญชี ให้เหมาะสมกับประเภทธุรกิจ มีพื้นฐาน และประสบการณ์ในงานอาชีพด้านการบัญชี

4. รอบการเรียน หมายถึง ช่วงเวลาที่นักศึกษามารับการศึกษาในวิทยาลัย พณิชยการเชตุพน แบ่งออกเป็น 2 ภาค

4.1 ภาคปกติ ระหว่างเวลา 07.10 - 13.00 น.

4.2 ภาคพิเศษ ระหว่างเวลา 13.00 - 19.10 น.

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมที่แสดงถึงความสามารถของ นักศึกษา ซึ่งวัดผลการเรียนเฉลี่ยทุกรายวิชาเมื่อสิ้นภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 แบ่ง 3 ระดับ ดังนี้

5.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง นักศึกษามีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม
ตั้งแต่ 1.00 – 1.99

5.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง นักศึกษามีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม
ตั้งแต่ 2.00 – 2.99

5.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง นักศึกษามีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม
ตั้งแต่ 3.00 – 4.00

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาการเรียนทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีรอบการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียนทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียนทั้ง 5 ด้าน
แตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีปัญหาการเรียนทั้ง 5 ด้าน
แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอเป็นหัวข้อตามลำดับดังนี้

1. ประวัติความเป็นมาของวิทยาลัยพณิชยการเซตุน
2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน
 - 3.1 ด้านเนื้อหาของหลักสูตร
 - 3.2 ด้านการเรียนการสอน
 - 3.3 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน
 - 3.4 ด้านผู้เรียน
 - 3.5 ด้านผู้สอน
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

ประวัติความเป็นมาของวิทยาลัยพณิชยการเซตุน

วิทยาลัยพณิชยการเซตุนมีชื่อเดิมว่า โรงเรียนวัดพระเซตุนตั้งตรงจิตรวิทยาลัย สังกัดกองโรงเรียนพณิชยและอุตสาหกรรม กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้ตั้งขึ้นตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 6 กรกฎาคม พ.ศ. 2500 เพื่อรับนักเรียนซึ่งไม่มีที่เรียน โดยกระทรวงศึกษาธิการได้เจรจาขอเช่าอาคารโรงเรียนตั้งตรงจิตรวิทยาลัย ซึ่งเป็นอาคาร 2 ชั้น 2 แถว อยู่ในบริเวณสังฆาราม วัดพระเซตุนวิมลมังคลาราม ท่าเตียน เขตพระนคร ในอัตราค่าเช่าปีละ 180,000 บาท

ปีแรกได้เปิดเรียนเพียงชั้นเดียวคือ ชั้นปีที่ 1 มีห้องเรียนทั้งหมด 30 ห้องเรียน ทำการสอน 2 รอบ สำหรับครูและอาจารย์ได้รับอนุมัติให้จ้างด้วยเงิน ก.ศ.ส. (เงินช่วยเหลือการศึกษาและสาธารณสุข) มีทั้งอาจารย์ที่ทำการสอนประจำและอาจารย์พิเศษ รวม 43 คน วิชาที่เปิดสอนแบ่งเป็น 3 แผนก คือ

1. แผนกพณิชยการ
2. แผนกเลขานุการ
3. แผนกภาษาต่างประเทศ

การดำเนินงานครั้งแรก มีนายบัณฑิต บุญยาคม เป็นอาจารย์ใหญ่ และเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2502 มล.ปิ่น มาลากุล ซึ่งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

สมัยนั้นได้มาตรวจเยี่ยมโรงเรียนและกรณำบันทึกไว้ในสมุดหมายเหตุรายวันของโรงเรียน ดังนี้

“มาที่โรงเรียนนี้พร้อมด้วยท่านอธิบดีกรมอาชีวศึกษา มีนักเรียนมาก แต่สถานที่คับแคบอย่างไรก็ดี นับว่าโรงเรียนกำลังทำประโยชน์อย่างมาก ต่อไปมีทางขยายในที่อื่นที่กว้างก็ควรทำ”

ปี พ.ศ. 2509 กรมอาชีวศึกษามีโครงการย้ายโรงเรียนไปตั้งที่ใหม่ โรงเรียนการช่างอินทราชัย ประจวบคีรีขันธ์ โดยมีนายปัญญา โชติคุณ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ นายสุพจน์ สุขกมล อาจารย์เอก เป็นผู้ร่วมเสนอโครงการปรับปรุงใหม่ และขยายโรงเรียนวัดพระเชตุพนตั้งตรงจิตรวิทยาลัย เป็นโรงเรียนพณิชยการแผนใหม่ ในที่ดินที่จะสร้าง ณ โรงเรียนการช่างอินทราชัย แต่ปรากฏว่าที่ดินดังกล่าวนี้คับแคบ มีเนื้อที่ไม่เหมาะสำหรับการจัดตั้งโรงเรียนพณิชยการ โครงการนี้จึงระงับไป

ปี พ.ศ. 2510 อาคารเรียนของโรงเรียนได้ทรุดโทรม บางแห่งเวลาฝนตกเกรงว่าจะเป็นอันตรายต่อทรัพย์สินและชีวิตของนักศึกษา จึงได้รายงานขอซ่อมแซมไปยังกรมอาชีวศึกษา กองออกแบบและก่อสร้าง จึงได้ส่งสถาปนิกไปตรวจดู แล้วประมาณค่าซ่อมแซมไว้เป็นเงิน 600,000 บาท แต่เมื่อกรมอาชีวศึกษามีนโยบายที่จะย้ายโรงเรียนไปตั้งที่อื่น จึงได้ระงับการซ่อมแซมไป

สำหรับเรื่องนี้ โรงเรียนเคยได้รับความกรุณาจากพระคุณเจ้าท่านเจ้าคุณธรรมเสนานี รองเจ้าอาวาสวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม ในขณะนั้นผู้อุปการะโรงเรียนได้กรุณาเอาใจใส่ดูแลซ่อมแซมอยู่เสมอ แม้จนกระทั่งย้ายมาอยู่ ณ สถานที่แห่งใหม่นี้ ท่านก็ยังได้ติดตามให้ความอุปการะอยู่เสมอมา โดยเฉพาะสมเด็จพระสังฆราชองค์ที่ 17 (สมเด็จพระป๋า) ในขณะนั้นดำรงสมณศักดิ์ที่ สมเด็จพระวันรัต ก็ให้ความสนับสนุนเป็นพิเศษอย่างใกล้ชิดจนทราบกันทั่วไปว่าท่านได้ถือเป็นประเด็นต้องการให้การอบรมนักเรียนในพิธีไหว้ครูประจำปี

ปี พ.ศ. 2511 กรมอาชีวศึกษาได้เช่าที่ดินของคุณล่อ หลิมแข่งไถ่ ซึ่งได้มอบให้กับกรมการศาสนาเพื่อใช้ประโยชน์ในการศึกษาที่ถนนประชาอุทิศ เขตราชวัตรบูรณะ กรุงเทพมหานคร แต่ในขณะนั้นยังมิได้ทำประโยชน์อันใด มีเนื้อที่ 5 ไร่เศษ ทางโรงเรียนโดยนายบัณฑิต บุญยาคม อาจารย์ใหญ่ในสมัยนั้น ได้ทำเรื่องราร้องขอซื้อที่ดินเพิ่มเติมจาก นายแพทย์ทวี ตุมราศวิน จำนวน 3 ไร่ 1 งาน 8 ตารางวา ไปยังกรมอาชีวศึกษาเพื่อขอใช้เงินบำรุงการศึกษาของโรงเรียนเองในราคา 450,000 บาท เพื่อให้ที่ดินทั้งสองแปลงนี้เป็นสถานที่สำหรับการพิจารณาย้ายโรงเรียนวัดพระเชตุพนตั้งตรงจิตรวิทยาลัย มายังที่ดินแห่งใหม่นี้กรมอาชีวศึกษาก็ได้ส่งเรื่องนี้ขออนุมัติไปยังสำนักงบประมาณ เรื่องนี้อยู่ในระหว่างการพิจารณา

ต่อมา เมื่อวันที่ 2 มกราคม พ.ศ. 2511 นายบัณฑิต บุญยาคม ได้ขอลาออกจากราชการเพื่อรับบำนาญ ซึ่งได้รับอนุมัติให้ลาออกจากราชการเมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2511 กรมอาชีวศึกษาได้มีคำสั่งแต่งตั้งให้ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่คือ นายปัญญา โชติคุณ รักษาการแทน

ไปจนถึงวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2511 นายปัญญา โชติคุณ ได้ย้ายไปรับราชการที่วิทยาลัย
 พณิชยการพระนคร กรมอาชีวศึกษาจึงได้แต่งตั้งให้ นายสุพจน์ สุขกมล อาจารย์เอก
 เป็นผู้รักษาการในตำแหน่งอาจารย์ใหญ่แทนและได้รับการแต่งตั้งเป็นอาจารย์ใหญ่ในปีเดียวกัน
 ต่อมาสำนักงานประมาณได้อนุมัติให้โรงเรียนซื้อที่ดิน ดังกล่าวได้ และกรมอาชีวศึกษาได้ตั้ง
 งบประมาณสำหรับก่อสร้างอาคารเรียนประจำปีงบประมาณ 2512 เป็นเงินทั้งสิ้น 4,750,000 บาท
 โดยมีอาคารเรียน 4 ชั้น 2 หลัง พร้อมทั้งโรงอาหารและห้องประชุม ฼มที่ สร้างรั้ว สร้างบ้าน
 พักครู 4 หลัง บ้านพักภารโรง 5 หลัง โดยมีบริษัทถาวรวิศวกร จำกัด เป็นผู้รับเหมาก่อสร้าง

ต่อมา โรงเรียนได้เสนอขอเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนพณิชยการเซตุนน ตามประกาศ
 กระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2513 เรื่องขอให้เปลี่ยนชื่อ โรงเรียน
 วัดพระเซตุนนตั้งตรงจิตรวิทยาลัย เป็นโรงเรียนพณิชยการเซตุนน ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม
 พ.ศ. 2513 เป็นต้นไป และให้คงอักษรย่อ พ.ต. ไว้ตามเดิม เพื่อให้ความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่า
 และศิษย์ปัจจุบันต่อเนื่องกัน

ปีการศึกษา 2516 โรงเรียนได้เปิดการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
 ขึ้นอีกระดับหนึ่ง โดยเปิดรับนักศึกษา 3 สาขาวิชา คือ

1. สาขาวิชาการบัญชี
2. สาขาวิชาการเลขานุการ
3. สาขาวิชาการตลาด

ได้รับการยกฐานะเป็นวิทยาลัยเมื่อ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2516 และในปีการศึกษา 2519
 วิทยาลัยฯ ได้ขออนุมัติเปิดการศึกษาพิเศษ ระดับประโยคครูมัธยม (ป.ม.) ขึ้นอีกระดับหนึ่ง

ปีงบประมาณ 2519 กรมอาชีวศึกษาได้ตั้งงบประมาณให้ทำการก่อสร้างอาคารเรียน
 หลังที่ 4 เป็นเงิน 3,000,000 บาท แต่ในการก่อสร้างอาคารนั้นใช้เงินเป็นจำนวนถึง
 3,218,000 บาท ซึ่งวิทยาลัยฯ ได้นำเงินบำรุงการศึกษาของวิทยาลัยเพิ่มเติม 218,000 บาท
 การก่อสร้างอาคารได้เสร็จสิ้นในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2520 และทางวิทยาลัยฯ ได้ทูลเชิญ
 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จมาทรงเป็นประธานในพิธีเปิดอาคารเรียน
 หลังนี้ เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2520 พร้อมกันนี้ ได้ทรงพระกรุณาเปิดป้ายสมาคมศิษย์เก่า
 วิทยาลัยพณิชยการเซตุนนด้วย

ต่อมาทางราชการได้แต่งตั้งนายสุพจน์ สุขกมล ผู้อำนวยการวิทยาลัยไปดำรงตำแหน่ง
 ผู้อำนวยการกอง กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา ตั้งแต่วันที่ 2 ตุลาคม พ.ศ. 2519
 และแต่งตั้งให้คุณหญิงชูศรี เมาลานนท์ รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการ
 เซตุนน และได้รับการแต่งตั้งจากกรมอาชีวศึกษาให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยตั้งแต่วันที่
 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2520

ในวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2527 คุณหญิงชูศรี เมลาพันธ์ ได้เกษียณอายุราชการ และทางราชการได้แต่งตั้ง นายสมยงค์ อัจฉาณรงค์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ รักษาการในตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2527 และได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็น ผู้อำนวยการวิทยาลัย ตั้งแต่วันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2528 เป็นต้นไป

ในปีเดียวกันนี้ วิทยาลัยฯ ได้เปิดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพิ่มอีก 1 แผนกวิชา คือ แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ปี พ.ศ. 2535 กรมอาชีวศึกษาได้ร่วมมือกับกลุ่มผู้บริหารโรงแรมรอยัล การ์เด้น ริเวอร์ไซด์ เปิดหลักสูตรพิเศษต่อยอด ปวช. สาขาธุรกิจโรงแรม ชั้นที่วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ใช้เวลาเรียน 1 ปี โดยในการเรียนภาคแรกนักศึกษาจะเรียนที่วิทยาลัยฯ ส่วนในภาคเรียนที่สอง นักศึกษาจะไปฝึกปฏิบัติในโรงแรมรอยัล การ์เด้น ริเวอร์ไซด์ สะพานกรุงเทพฯ

ปีการศึกษา 2538 ได้เปิดระบบทวิภาคี กลุ่มวิชาธุรกิจค้าปลีกในระดับ ปวช. ขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกกระบวนและวิธีการเรียนได้อย่างเหมาะสมตามความสามารถ ความสนใจ และโอกาสของผู้เรียน เพราะนักเรียนที่เรียนระบบทวิภาคีจะเป็นคนของสถานประกอบการด้วย เป็นนักเรียนด้วย โดยสถานประกอบการจะเป็นผู้ออกค่าธรรมเนียมการศึกษาให้

วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2538 นายสมยงค์ อัจฉาณรงค์ เกษียณอายุราชการ ต่อมา กรมอาชีวศึกษาแต่งตั้งให้ นางณัฐศุภางค์ นพคุณ ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการบางนา มาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัย ตั้งแต่วันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2538 เป็นต้นมา

ปีการศึกษา 2540 วิทยาลัยฯ ได้เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเพิ่มอีก 1 สาขา คือ สาขาวิชาธุรกิจประกันภัย พร้อมกันนี้ กรมอาชีวศึกษาอนุมัติให้วิทยาลัยฯ เปิดทำการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ภาคสมทบอีก 3 สาขาวิชา คือ

1. สาขาวิชาการบัญชี
2. สาขาวิชาการตลาด
3. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2542 นางณัฐศุภางค์ นพคุณ เกษียณอายุราชการ ต่อมา กรมอาชีวศึกษาได้แต่งตั้งให้นางสุมาลี จุลเจิม ผู้อำนวยการวิทยาลัยศิลปหัตถกรรม มาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัย ตั้งแต่วันที่ 18 พฤศจิกายน พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา

ปัจจุบัน วิทยาลัยฯ มีข้าราชการครู 119 คน ผู้ชำนาญภาษาจีน 2 คน ข้าราชการพลเรือน 3 คน ครูพิเศษ 52 คน เจ้าหน้าที่ธุรการ 35 คน นักการภารโรง 28 คน นักเรียนนักศึกษา 5,690 คน ทั้งภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคสมทบ (วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน. 2542 : 1-10)

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาการบัญชี หลักการ

1. เป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตและพัฒนาแรงงานระดับผู้ชำนาญการเฉพาะสาขาอาชีพตามความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ
2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนตามความถนัด ความสามารถ และความสนใจ สามารถถ่ายโอนผลการเรียน เทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการสถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพอิสระ
3. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษาจัดวิธีเรียนวิธีสอนที่หลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมีส่วนร่วมพัฒนาหลักสูตรและจัดการศึกษา เพื่อให้ตรงตามความต้องการ สอดคล้องกับสภาพชุมชนและท้องถิ่นนั้น

จุดหมาย

1. เพื่อให้มีความรู้และทักษะในวิชาสามัญสำหรับเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม หรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ทนต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาการ และเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
2. เพื่อให้มีทักษะในงานอาชีพระดับผู้ชำนาญการเฉพาะทาง สามารถนำไปประกอบอาชีพและพัฒนางานอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจ และภาคภูมิใจในงานอาชีพ รักงานรักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี
4. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีนิสัยใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการจัดการ การตัดสินใจและแก้ปัญหา รู้จักแสวงหาแนวทางใหม่ ๆ มาพัฒนาตนเอง พัฒนางาน
5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม ขยัน ซื่อสัตย์ มีวินัย มีสุขภาพกายใจสมบูรณ์แข็งแรง
6. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดี งามทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตระหนักในปัญหาและความสำคัญของสิ่งแวดล้อม
7. เพื่อให้เห็นคุณค่าและดำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540

1. การเรียนการสอน

การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเรียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนด และนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลร่วมกันได้ สามารถโอนผลการเรียนและขอเทียบความรู้และประสบการณ์ได้ด้วย

2. เวลาเรียน

2.1 ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติ ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ และสถานศึกษาอาจเปิดสอนภาคฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิตตามที่กำหนด

2.2 ในกรณีการเรียนระบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาเปิดทำการสอนสัปดาห์ละ 5 วัน วันละไม่เกิน 7 คาบเรียน คาบละ 50 นาที

2.3 เวลาเรียนตามปกติ สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า ในประเภทวิชาและสาขาวิชาที่กำหนด ประมาณ 2 ปี ส่วนผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า หรือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาอื่น ๆ จะใช้เวลาเรียนประมาณ 3 ปี ยกเว้นผู้ที่ได้เรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมาก่อนแล้ว หรือผู้ที่ขอโอนผลการเรียน

3. หน่วยกิต

ให้มีจำนวนหน่วยกิต ตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 80 หน่วยกิต และไม่เกิน 110 หน่วยกิต การคิดหน่วยกิตถือเกณฑ์ดังนี้

3.1 รายวิชาภาคทฤษฎี 1 คาบเรียนต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 16 คาบเรียน รวมกับเวลาของการวัดผลไม่น้อยกว่า 18 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

3.2 รายวิชาภาคปฏิบัติ 2 – 3 คาบเรียนต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 32 – 48 คาบเรียน รวมกับเวลาของการวัดผล ไม่น้อยกว่า 36 – 54 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

3.3 การฝึกงานหรือการทำโครงการ หรือการทำโครงการวิชาชีพ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร มีค่า 4 หน่วยกิต

3.4 การฝึกอาชีพในระบบทวิภาคี ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า 72 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

4. โครงสร้าง

โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา ต้องศึกษารายวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า 89 หน่วยกิต ดังโครงสร้างต่อไปนี้

4.1	หมวดวิชาพื้นฐาน	18 หน่วยกิต
4.2	หมวดวิชาชีพ	ไม่น้อยกว่า 61 หน่วยกิต
4.2.1	วิชาชีพพื้นฐาน	(12 หน่วยกิต)
4.2.2	วิชาชีพเฉพาะ	(15 หน่วยกิต)
4.2.3	วิชาชีพเลือก	(ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต)
4.2.4	ฝึกงาน/โครงการ/โครงการวิชาชีพ	(4 หน่วยกิต)
4.3	หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า 10 หน่วยกิต
		รวมไม่น้อยกว่า 89 หน่วยกิต

จำนวนหน่วยกิตและรายวิชาของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

5. ฝึกงาน/โครงการ/โครงการวิชาชีพ

5.1 ผู้เรียนทุกคนต้องผ่านการฝึกงานในแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ หรือสถานประกอบอาชีพอิสระอย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า 350 ชั่วโมง ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา หรือทำโครงการหรือโครงการวิชาชีพ กำหนดให้มีค่า 4 หน่วยกิต

5.2 สถานศึกษาจะจัดให้ผู้เรียนฝึกงานในช่วงระยะเวลาใดก็ได้ ตามความเหมาะสม ตั้งแต่ประกาศผลสอบภาคเรียนที่ 2 ของผู้เรียนเป็นต้นไป ถ้าสถานศึกษาจัดให้ผู้เรียนฝึกงานในภาคเรียนปกติ ให้เพิ่มเวลาเรียนต่อสัปดาห์ของรายวิชาเป็น 2 เท่าของภาคเรียนปกติ

5.3 สถานศึกษาดำเนินการให้ผู้เรียนที่ประสงค์จะทำโครงการหรือโครงการวิชาชีพทำในภาคเรียนที่ 4

5.4 การตัดสินผลการเรียนและการให้ระดับผลการเรียนปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

6. เกณฑ์การเข้าเรียน

พื้นฐานความรู้

สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า หรือสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า

ผู้เข้าเรียนที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในประเภทวิชา และสาขาวิชาที่กำหนด ต้องเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพให้ครบตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชา และสาขาวิชา

การเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพ เป็นไปตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในแต่ละสาขาวิชา

7. การประเมินผลการเรียน

เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 พ.ศ. 2540

8. การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

8.1 สอบได้รายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรีครบตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

8.2 ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบตามโครงสร้าง

8.3 ได้ค่าระดับคะแนนสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00

8.4 สำหรับนักศึกษาระบบทวิภาคี ต้องสอบผ่านมาตรฐานฝีมือ

9. การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

9.1 ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้มีอำนาจในการเพิ่มเติม แก้ไข หรือยกเลิกสาขาวิชา ประเภทวิชา หรือเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหลักสูตร

9.2 อธิบดีกรมอาชีวศึกษาเป็นผู้มีอำนาจในการแก้ไข เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกรายวิชา หรือคำอธิบายรายวิชา ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 เมื่อมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตรตามข้อ 9.2 แล้วให้นำเสนอกระทรวงศึกษาธิการทราบ

10. การพิจารณาอนุมัติการเปิดสอนสาขาวิชาต่าง ๆ

กรมอาชีวศึกษา พิจารณาจากความพร้อมของแต่ละสถานศึกษา

จุดประสงค์ สาขาวิชาการบัญชี

1. เพื่อให้ทราบหลักการและเทคนิคของการบันทึกที่มีระบบซับซ้อนยิ่งขึ้น
2. เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานด้านบัญชีในเชิงวิเคราะห์ วางแผนและจัดระบบบัญชีให้เหมาะสมกับประเภทของธุรกิจนั้น ๆ
3. เพื่อให้มีพื้นฐานของประสบการณ์ในงานอาชีพด้านการบัญชีอย่างมีคุณธรรม รอบครอบ ประหยัด รวดเร็ว ตรงต่อเวลา แก้ปัญหาด้วยหลักการและเหตุผล และรับผิดชอบต่อหน้าที่
4. มีคุณธรรม ระเบียบวินัย มีความคิดสร้างสรรค์ ปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ มีความขยันหมั่นเพียร ซื่อสัตย์สุจริต ความสำนึกในจรรยาบรรณของนักบัญชีและหน้าที่รับผิดชอบต่อสังคม

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

ด้านเนื้อหาของหลักสูตร

ความหมายของหลักสูตร ได้มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สุมิตร คุณานุกร (2523 : 4 - 5) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ คือ

1. เอกสารที่กำหนดโครงการศึกษาของผู้เรียน โดยบรรจุความมุ่งหมายของการศึกษาตลอดจนเนื้อหาสาระความรู้ ประสบการณ์ และกิจกรรมให้กับผู้เรียน

2. โครงการที่ประมวลความรู้และประสบการณ์ให้ผู้เรียน เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน

3. วิชาความรู้สาขาหนึ่งที่วัดด้วยหลักการและแนวปฏิบัติในการพัฒนาหลักสูตร

ภิญโญ สาร (2526 : 14) ให้ความหมายว่า หลักสูตรมีความหมายครอบคลุมถึง หลักการจุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหา กิจกรรมและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอน ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ ความสามารถโดยเสริมให้เอากัตบุคคลไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตน

รัชชัย ชัยจิรฉายากุล (2527 : 2) ให้ความหมายว่า หลักสูตร คือ กิจกรรมและ ประสบการณ์ทั้งหลาย ที่จัดให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่พึงประสงค์ กิจกรรมและ ประสบการณ์ มีความหมายแตกต่างกัน กิจกรรมเน้นกระบวนการหรือการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนไม่ได้บ่งบอกถึงความสำเร็จ ส่วนประสบการณ์มีจุดเน้นที่การเรียนของผู้เรียน ดังนั้น การจัดประสบการณ์จึงหมายถึงการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

ธารง บัวศรี (2532 : 8) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) หมายถึง ผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิด แก่ผู้เรียนหลังจากที่เรียนจบหลักสูตรไปแล้ว

2. จุดประสงค์ของการเรียนการสอน (Instructional Objectives) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หลังจากที่เรียนจบเนื้อหาสาระ ในวิชาที่กำหนดไว้

3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์ (Content and Experiences) หมายถึง สิ่งที่ต้องการ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และประสบการณ์ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับ

4. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน (Instructions Strategies) หมายถึง กระบวนการและ วิธีการในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทาง ความรู้และอื่น ๆ ตามจุดประสงค์และจุดหมายที่กำหนดไว้

5. วัสดุและสื่อการเรียนการสอน (Instructional Media and Materials) หมายถึง เครื่องมือเครื่องใช้ และวัสดุต่าง ๆ รวมทั้งอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพและ ประสิทธิภาพการเรียนการสอน

6. การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การประเมินผลหลักสูตรและการประเมินผล การเรียนการสอน

เนื้อหาของหลักสูตรเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบของหลักสูตร มีนักการศึกษา ได้ให้ ทศนะไว้ดังนี้

สัจด์ อุทรานันท์ (2529 : 70) กล่าวว่า เนื้อหาวิชาที่สอนจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตามจุดประสงค์ของการสอนที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้นการเลือกเนื้อหาสาระวิชาที่นำมาสอนจริงจึง จำเป็นต้องคำนึงถึงความยากง่ายให้พอเหมาะกับความสามารถของผู้เรียน และต้องมีความต่อเนื่อง กับความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียนด้วย ถ้าเนื้อหาสาระที่นำมาสอนมีความง่ายเกินไปผู้เรียนก็ไม่เกิด การเรียนรู้แต่อย่างใด แต่ในทางตรงกันข้ามหากเนื้อหาสาระที่นำมาสอนมีความยากจนเกินไปหรือ

ไม่มีความต่อเนื่องกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน เนื้อหานั้นจะเป็นอุปสรรคที่ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ให้เข้าใจได้

ธำรง บัวศรี (2531 : 194) กล่าวว่า เนื้อหาวิชา หมายถึง ข้อมูล ความรู้ หรือสิ่งอื่นเป็นสาระซึ่งได้ถูกเลือกสรรจากวิชาต่าง ๆ ซึ่งเมื่อนำมาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

เครือวัลย์ ลีมอภิชาดิ (2531 : 67) กล่าวว่า เนื้อหาวิชา หมายถึง เนื้อหาสาระความรู้ และประสบการณ์การเรียนรู้ เป็นขั้นตอนที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนควรรู้ และสามารถจัดลำดับของความรู้และประสบการณ์นั้นเป็นอย่างไร จึงจะเกิดผลและพัฒนาถึงที่สุด

เกณฑ์ในการเลือกเนื้อหาวิชา

ทาบ (Taba. 1962 : 284) ได้กล่าวถึงการเลือกเนื้อหา (content selection) มาบรรจุไว้ในหลักสูตรว่า มีเกณฑ์ในการเลือกดังนี้

1. ความเชื่อถือได้และเป็นแก่นสารของความรู้ในแต่ละสาขาวิชา ความเชื่อถือได้ของเนื้อหาวิชา หมายถึง เนื้อหาที่เป็นหลัก เป็นความคิดรวบยอด (concept) ไม่ใช่เป็นข้อมูล
2. ความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในสังคม
3. ความสมดุลระหว่างความกว้างกับความลึก ความกว้างครอบคลุมถึงการให้ข้อมูล กระบวนการ และความคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นอย่างเพียงพอที่จะให้ผู้เรียนได้เกิดความเข้าใจถึงหลักการและความคิดรวบยอดได้อย่างลึกซึ้ง

4. สามารถสนองความมุ่งหมายได้หลายประการ

5. สอดคล้องกับวุฒิภาวะในการเรียนรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียน

6. สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

พงศ์ หรดาล (2531 : 65 – 66) ได้เสนอข้อควรพิจารณาในการเลือกเนื้อหาวิชาดังต่อไปนี้

1. แหล่งที่จะเลือกเนื้อหาวิชานั้นประกอบด้วย ตำราเรียน รายงานการวิจัย คู่มือต่าง ๆ เป็นต้น

2. หลักการเลือกเนื้อหาวิชา เกณฑ์การเลือกอาจแบ่งออกเป็น

2.1 ข้อมูลทางอ้อม เช่น ศึกษาจากเอกสาร ผลการวิจัย บทความทางวิชาการ ตำราหนังสือ เป็นต้น

2.2 ข้อมูลทางตรง เช่น การสังเกต การศึกษา โดยเข้าไปมีประสบการณ์ตรงกับอาชีพ การสัมภาษณ์ เป็นต้น

3. อันดับการเลือก ก่อนอื่นต้องการทำรวบรวมกฎเกณฑ์ หลักการ ทฤษฎี และทักษะ จัดเข้าเป็นหมวดหมู่ เพื่อที่จะเลือกอันดับความสำคัญที่มีต่อความต้องการและสามารถนำไปใช้ได้ผลต่ออาชีพนั้น ๆ

สรุปได้ว่าเนื้อหาของหลักสูตร หมายถึง เนื้อหาสาระวิชาที่จัดไว้อย่างเป็นระบบ ตลอดจน ประสิทธิภาพและกิจกรรมการเรียนการสอน ที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความสามารถตาม จุดประสงค์ของหลักสูตร การเลือกเนื้อหามาบรรจุไว้ในหลักสูตร จะต้องสอดคล้องกับวุฒิภาวะ ประสิทธิภาพ ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน

เนื้อหาของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการบัญชี ประกอบ ด้วยวิชาต่าง ๆ หลายวิชา ในการศึกษาวิจัยผู้วิจัยได้ทำการศึกษารายวิชาที่เกี่ยวกับบัญชี ประกอบด้วย วิชาชีพเฉพาะ และวิชาชีพเลือก มีรายละเอียดดังนี้

1. วิชาชีพเฉพาะ

รหัส	ชื่อวิชา	ท - ป - น
3201 - 2001	การบัญชีการเงิน	2 - 2 - 3
3201 - 2002	การบัญชีทรัพย์สิน	2 - 3 - 3
3201 - 2003	การบัญชีหนี้สินและทุน	2 - 3 - 3
3201 - 2004	การบัญชีชั้นสูง 1	2 - 2 - 3
3201 - 2005	การบัญชีต้นทุน 1	2 - 2 - 3

2. วิชาชีพเลือก

รหัส	ชื่อวิชา	ท - ป - น
3201 - 2101	การบัญชีชั้นสูง 2	2 - 2 - 3
3201 - 2102	การบัญชีต้นทุน 2	2 - 2 - 3
3201 - 2103	การบัญชีภาษีอากร	3 - 0 - 3
3201 - 2104	ระบบบัญชี	3 - 0 - 3
3201 - 2105	วิเคราะห์งบการเงิน	3 - 0 - 3
3201 - 2106	การควบคุมและตรวจสอบภายใน	3 - 0 - 3
3201 - 2107	การบัญชีราชการ	3 - 0 - 3
3201 - 2108	การบัญชีเฉพาะกิจการ	3 - 0 - 3
3201 - 2109	การบัญชีเพื่อการจัดการ	3 - 0 - 3
3201 - 2110	การวางแผนและควบคุมกำไร	3 - 0 - 3
3201 - 2111	สัมมนาเชิงปฏิบัติการวิชาชีพ	1 - 4 - 3
3204 - 2120	โปรแกรมสำเร็จรูปทางด้านบัญชี	2 - 2 - 3
3205 - 2002	การเงินธุรกิจ	2 - 2 - 3

ด้านการเรียนการสอน

สมิตร คุณานุกร (2523 : 137) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการ จัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาก้าวไป ตามเป้าหมายที่หลักสูตรต้องการ แนวทางจัดกิจกรรมการสอนนี้ย่อมแตกต่างกันไปตามสภาพและ ลักษณะธรรมชาติของเนื้อหาวิชา กล่าวคือ ไม่มีวิธีการสอนใดที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุด สำหรับ วิธีการสอนแต่ละวิธีนั้น ย่อมมีทั้งลักษณะเด่นและลักษณะจำกัดอยู่ในตัวด้วยกันทั้งสิ้น ฉะนั้นผู้สอน จะต้องรู้จักนำวิธีการสอนแต่ละวิธีมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบทเรียน

เนาวรัตน์ วิไลชนม์ (2523 : 71 - 73) ได้สรุปลักษณะการสอนที่ดีไว้ 12 ประการ ดังนี้

1. ต้องมีความมุ่งหมายของบทเรียน และให้มีการเตรียมเนื้อหา อุปกรณ์ การประเมินผล ให้สอดคล้องกับความมุ่งหมาย
2. ต้องยึดเด็กเป็นหลัก โดยต้องคำนึงถึงความแตกต่างในเรื่องวัย และอายุ ตลอดจน ประสบการณ์เดิมของเด็กมากกว่าที่จะเอาหลักสูตรเป็นเกณฑ์
3. ครูต้องสร้างบรรยากาศให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ ทั้งในแง่ของ สิ่งแวดล้อม และ อารมณ์ของเด็ก
4. ควรมุ่งให้เด็กได้ทั้งความรู้ ความสามารถและทัศนคติพร้อมที่จะประพฤติตนเป็นคนดี
5. ต้องเปิดโอกาสให้เด็กได้คิดค้น หาเหตุผลความเป็นไปของสิ่งที่เรียนมิใช่ เอาความจริงจากตำราหรือคำบอกเล่าเพียงอย่างเดียว ควรสร้างให้เด็กมีความรู้ความสามารถใน การดำเนินงานนั้น ๆ ด้วย
6. ควรจะสัมพันธ์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกันในแง่วิชาเดียวกัน ทั้งในแง่ทฤษฎีและปฏิบัติ ซึ่งจะก่อให้เกิดการต่อเนื่องของประสบการณ์และสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน
7. ต้องเป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น
8. ย่อมต้องช่วยให้เด็กเกิดความสนใจในสิ่งที่เรียน โดยใช้แรงกระตุ้นทั้งภายในและ ภายนอก
9. ควรเปิดโอกาสให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการวางแผน มีส่วนในการดำเนินกิจกรรม รวมทั้งการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนด้วย
10. ไม่ควรยึดอยู่แต่เพียงวิธีสอนวิธีใดวิธีหนึ่งเพียงวิธีเดียว แต่ควรเป็นวิธีที่เหมาะสม กับบทเรียน วัยของเด็ก หลักสูตร และประมวลการสอน
11. จะต้องมีการประเมินผลอยู่ตลอดเวลา โดยใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การซักถาม การสอบ ก็เพื่อให้แน่ใจว่า การสอนนั้นตรงตามความมุ่งหมายที่ต้องการมากที่สุด
12. การตั้งความมุ่งหมาย การกำหนดวิธีสอน การใช้อุปกรณ์และการวัดผล ให้สอดคล้องกับหลักสูตร โครงการสอนและประมวลการสอน

เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต (2528 : 57-58) ได้กล่าวถึงระบบการเรียนการสอนประกอบด้วย ส่วนประกอบ 3 ประการ

1. การกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน ในการเรียนการสอนนั้นต้องการที่จะให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จอะไรบ้าง

2. การเรียนรู้ในการสร้างประสบการณ์ การเรียนรู้มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ควรมีกิจกรรมอะไรบ้างที่จะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์

2.2 กิจกรรมเหล่านั้นควรจัดในรูปแบบใด

2.3 ควรจัดสภาพแวดล้อมเพื่อกิจกรรมการเรียนอย่างไร

2.4 ต้องใช้แหล่งการเรียนรู้ บุคลากร และวัสดุอุปกรณ์อะไรบ้าง

3. การประเมินผลการเรียนการสอนจะทราบได้อย่างไรว่า ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์และบรรลุเพียงใด มีอะไรบ้างที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข

สรุปได้ว่า การเรียนการสอนนั้น หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน วิธีการสอน การใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้และพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่หลักสูตรต้องการ โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ตลอดจนคำนึงถึงประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ทั้งควรส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ พร้อมทั้งเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ส่วนการเรียนการสอนวิชาชีพนั้นมิใช่ให้ความหมายดังนี้

สุชาติ ศิริสุขไพบุลย์ (2527 : 23 – 41) กล่าวว่า เทคนิคและวิธีสอนวิชาชีพเป็นกระบวนการสอนที่ครูสอนวิชาชีพใช้ในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้เรียน ด้วยการจัดสถานการณ์ สภาพการณ์ หรือ กิจกรรมต่าง ๆ ในการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดประสบการณ์ พัฒนาความรู้ ทักษะ นิสัย และเจตคติที่ดี

โสภณ โสมดี (2532 : 39 – 40) กล่าวว่า การสอนวิชาชีพเป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้รู้จัก วิเคราะห์หาสาเหตุและแนวทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการทำงาน การแนะแนวทางในการค้นคว้าหาความรู้ให้กับผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถของตนเองเป็นการสอนที่เน้นการรวมความรู้ด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติเข้าด้วยกัน โดยจัดสภาพการให้สอดคล้องกับการทำงาน จริง ๆ

มานิดา อุชชิน (2525 : 1) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาชีพไว้ดังนี้

1. ครูต้องมีแนวทางในการสอนวิชาชีพ ที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาสมรรถภาพการปฏิบัติงานได้

2. ครูต้องใช้วิธีการสอนที่สามารถให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือเกิดการเรียนรู้ และเกิดประสบการณ์ตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้หรือจุดประสงค์การทำงานนั้น

3. ครูต้องสอนแต่สิ่งที่จำเป็นตามลำดับโดยการจัดสภาพการสอนที่จำเป็นแก่การเรียนรู้ โดยมีการวางแผนการสอน หรือโครงการสอนไว้อย่างดี

4. ครูต้องรู้จักใช้กลวิธีที่จะเร้าให้ผู้เรียนสนใจเรียน โดยสร้างสภาพการสอนภายใน และสภาพการสอนภายนอกให้สอดคล้องกัน เพื่อให้เด็กเกิดความรู้ และทักษะวิชาชีพนั้น

การเรียนการสอนวิชาชีพ

บรรจง อภิตกุล (2533 : 19) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสอนวิชาชีพมีดังนี้

1. สร้างทักษะให้เกิดแก่นักเรียน
2. สร้างทัศนคติที่ดี
3. สร้างความเข้าใจขั้นพื้นฐานวิชาชีพให้แก่นักเรียน
4. สามารถนำความรู้ทางการวิชาชีพไปประยุกต์ใช้
5. สามารถนำความรู้ทางการวิชาชีพไปแก้ไขปัญหามิติดประจำวันได้
6. สามารถนำไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในวิชาชีพขั้นสูงได้

การสอนวิชาชีพนั้นเป็นวิชาชีพเฉพาะอย่าง จำเป็นต้องอาศัยเทคนิค ตลอดจนศิลปะอย่างมากมาย รวมทั้งนำเอาหลักจิตวิทยาของการเรียนรู้มาประกอบด้วยดังนี้

1. ระบุชื่อเรื่องและความมุ่งหมายของบทเรียน
2. จูงใจนักเรียนให้เกิดความสนใจใคร่เรียนในบทเรียนนั้น ๆ
3. ดำเนินถึงผู้เรียนในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล
4. อธิบายความหมายของคำหรือข้อความใหม่ ๆ ที่นักเรียนยังไม่ทราบมาก่อน โดยสอนตามลำดับก่อนหลังของบทเรียนให้สัมพันธ์กัน
5. ยกตัวอย่างเกี่ยวกับเหตุการณ์ประจำวันอย่างง่าย ๆ ประกอบคำอธิบาย
6. มีการโยงบทเรียนที่กำลังสอนให้สัมพันธ์กับบทเรียนอื่นหรืองานที่จะปฏิบัติ
7. การใช้อุปกรณ์การสอนได้คล่องแคล่วจะเป็นผลดี
8. สนับสนุนให้นักเรียนได้ร่วมมือกับครูอย่างจริงจัง
9. รู้จักใช้คำถามได้ถูกต้องตามหลักวิชา
10. ให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องที่สอนและปรับทิศทางการให้การแสดงความเห็นของนักเรียนให้ลงเอยด้วยดี
11. เปลี่ยนระบบวิธีการสอนอยู่เสมอเพื่อให้การสอนได้ผล
12. สรุปบทเรียนที่สอน
13. กำหนดงานให้นักเรียนอย่างรัดกุม
14. รักษาระดับความสนใจของนักเรียนไว้ได้ตลอดเวลา
15. เสียงที่ใช้ในการสอนจะต้องชัดเจน ชวนฟัง
16. การใช้ภาษาหรือคำพูดให้สุภาพเหมาะสม
17. ลักษณะท่าทางและการทรงตัวที่ดี
18. ความคิดริเริ่มหรือกระตือรือร้นในการสอน

19. เอาใจใส่และช่วยเหลือนักเรียนอยู่เสมอ
20. การแต่งกาย สะอาด เรียบร้อยและสุภาพ
21. เอาใจใส่ดูแลห้องเรียนว่ามีแสงสว่างและการถ่ายเทของอากาศเพียงพอหรือไม่
22. รักษาระเบียบวินัยของชั้นเรียน
23. รู้จักวิธีวัดผลจนได้ผลจริง ๆ

วงจรการเรียนรู้ในวิชาบัญชี

เลวิส (บรรจง อภิตติกุล . 2533 : 23 ; อ้างอิงจาก Lewis . 1970 : 87) ได้กล่าวถึงวงจรการเรียนรู้วิชาบัญชี 5 ขั้น คือ

- ขั้นที่ 1 เนื้อหาวิชา - โดยครูจะต้องกำหนดหัวข้อให้ตรงกับเนื้อเรื่องที่จะสอน
- ขั้นที่ 2 เป้าหมาย - คือจุดมุ่งหมายจะให้นักเรียนต้องการทราบและปฏิบัติได้ตามเนื้อหาวิชาตามข้อ 1
- ขั้นที่ 3 ปฏิบัติการสอน - ครูทำการสอนตามเป้าหมาย
- ขั้นที่ 4 ผลและการประเมินผล - หมายถึงผลจากการสอนเป็นอย่างไร โดยประเมินผลจากการสอน
- ขั้นที่ 5 ดำเนินการแก้ไขข้อผิดพลาดจาก ผลการเรียนรู้

สรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนการสอนบัญชีจะต้องเรียนด้วยการปฏิบัติ ต้องกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behavioral Objective) ครูผู้สอนควรมีวิธีสอนโดยอธิบายเนื้อเรื่องที่สอนให้เข้าใจ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ใช้เวลาเหมาะสมสำหรับการสอนเรื่องหนึ่ง ๆ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามปัญหา หรือโจทย์ที่ทำแบบฝึกหัด ครูผู้สอนควรมีสมุดบันทึกสำหรับแนวคิดวิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนทางการบัญชี เน้นการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติให้มาก (บรรจง อภิตติกุล. 2533 : 28 – 29)

การเรียนการสอนวิชาบัญชีในวิทยาลัยพณิชยการเซตุน ผู้สอนจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ในส่วนที่เป็นงานสอนนั้น ต้องนำเทคนิคต่าง ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเริ่มจากการเตรียมการสอน จัดกิจกรรมการสอน กำหนดจุดมุ่งหมายการสอน และจัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาบัญชี ตลอดจนเตรียมอุปกรณ์และเครื่องมือประกอบการสอนด้วยและยังต้องปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ นอกเหนือจากงานสอนตามระเบียบบริหารสถานศึกษา กรมอาชีวศึกษา พ.ศ. 2529 ได้แบ่งการปฏิบัติงานออกเป็นงานต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ งานการเงิน งานบัญชี งานพัสดุ งานบุคลากร งานทะเบียนงานสารบรรณ งานเอกสารสิ่งพิมพ์ งานอาคารสถานที่ งานประชาสัมพันธ์ งานหลักสูตรพิเศษงานหลักสูตรและการสอน งานสื่อการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล งานห้องสมุดงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานปกครอง

งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก งานธุรการ งานวางแผนการศึกษาและงบประมาณ งานศูนย์ข้อมูลการศึกษา งานวิจัยวิจัยและพัฒนา งานผลิตการค้าและส่งเสริมกิจกรรมสหกรณ์ ร้านค้า จำนวนข้าราชการครูในคณะวิชาการบัญชีในวิทยาลัยพณิชยการเซตุน มีจำนวน 19 คน แยกตามระดับการศึกษาได้ดังนี้ จบปริญญาโท จำนวน 5 คน จบปริญญาตรี จำนวน 14 คน จำนวนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ทางวิทยาลัยฯ ได้เปิดรับนักศึกษาจากระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในแต่ละปีการศึกษาจำนวน 8 ห้องเรียน และรับจากนักเรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) จำนวน 1 ห้องเรียน และรับนักศึกษาเข้าเรียนต่อระดับ ปวส. ภาคสมทบ จำนวน 1 ห้องเรียน โดยจัดนักศึกษาจำนวนห้องเรียนละ 40 คน คณะวิชาการบัญชีมีห้องปฏิบัติการทางบัญชี เพื่อใช้ในการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจำนวน 4 ห้อง

ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน

มีผู้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมของการเรียนในสถานศึกษาไว้ดังนี้

วิไลวรรณ พิธิยานุวัฒน์ และสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2519 : 21) ได้สรุปความสำคัญเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมวิทยาลัยว่า ช่วยทำให้นักการอุดมศึกษาเข้าใจธรรมชาติของวิทยาลัยมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นแนวทางนำไปสู่การวางแผนพัฒนาให้วิทยาลัยมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเอื้ออำนวยต่อสัมฤทธิ์ผลของมวลสมาชิก และเพื่อการแนะแนวการศึกษาให้นักศึกษาได้อีกด้วย

นัยนา อ่างสันติกุล (2522 : 16 -17) ให้ทรงเสนอว่า สภาพแวดล้อมวิทยาลัยคือ การรับรู้พฤติกรรม เหตุการณ์ สถานที่ หรือลักษณะใด ๆ ในวิทยาลัยที่นักศึกษาสังเกตหรือรับรู้ได้

มันเกียรติ โกศลนรติวงศ์ (2527 : 19 - 20) ให้ความหมายว่า สภาพแวดล้อมด้านบรรยากาศการเรียนการสอน หมายถึง สภาพหรือบรรยากาศในการเรียนการสอน ได้แก่ พฤติกรรม ผู้เรียน ผู้สอน วิธีสอน ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา บรรยากาศในห้องเรียน เช่น หลักสูตร บทเรียน อุปกรณ์และสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด องค์ประกอบดังกล่าวนี้ จะส่งเสริมให้นักศึกษาค้นพบทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ โดยได้รับประสบการณ์ตรงอันก่อให้เกิดความเจริญงอกงามทางวิชาการ ทักษะคติ บุคลิกภาพ คุณธรรม และพัฒนาจนถึงที่สุดของแต่ละคน

อัจฉรา สุขารมณ และพรรณี บุญประกอบ (2542 : 19) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน หมายถึง การจัดการเรียนการสอน และการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้ความรู้ และสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้โดยบรรลุวัตถุประสงค์ ที่ตั้งไว้ ประกอบกับการจัดหลักสูตร พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ การนำสื่อการเรียนการสอน มาใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม และรวมถึงสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียนและผู้สอนองค์ประกอบเหล่านี้มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

นอกจากนี้ สภาพแวดล้อมในการเรียนยังรวมไปถึงความพร้อมของอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน ตลอดจนอาคารสถานที่ ดังนี้

น้อมฤดี จงพยุงะ และคณะ (2519 : 79) ให้ความหมายว่า อุปกรณ์การสอน หมายถึง เครื่องมือและวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อจะทำให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติ และความมีเหตุผลอันสอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2524 : 64) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สื่อการสอนคือ วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการสอนประกอบ วัสดุ หมายถึง สิ่งสิ้นเปลืองต่าง ๆ เช่น รูปภาพ แผนที่ต่าง ๆ อุปกรณ์ หมายถึง สิ่งที่ยืดทนถาวร เช่น กระดานดำ โต๊ะ เก้าอี้ต่าง ๆ ส่วนวิธีการสอน ประกอบก็หมายถึง การใช้วัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ และวิธีการสอนประกอบก็ยังหมายรวมไปถึงการทัศนศึกษา การทดลองต่าง ๆ ด้วย

ธำรง บัวศรี (2532 : 203) ได้ให้ความหมายไว้ว่า อุปกรณ์การสอน หมายถึง เครื่องมือ เครื่องใช้ วัสดุในการสอน ซึ่งได้แก่ วัสดุสิ้นเปลือง และอุปกรณ์การสอน ซึ่งได้แก่ อุปกรณ์โสตทัศนศึกษา

สรุปได้ว่าสภาพแวดล้อมในการเรียน การจัดการเรียนการสอน และการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน การนำสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนมาใช้อย่างเหมาะสม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังรวมถึง อาคารสถานที่ ห้องสมุด และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเรียนการสอนด้วย

อาคารสถานที่ของวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน พื้นที่ ทั้งหมด 14 ไร่ 2 งาน 59 ตารางวา ประกอบด้วยอาคารต่าง ๆ ดังนี้

อาคาร 1 อาคารสำนักงานบริหาร เป็นอาคาร 4 ชั้น ชั้น 1 และ ชั้น 2 เป็นห้องสำนักงาน เช่น ห้องผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนและพัฒนา ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายส่งเสริมการศึกษา งานวัดผลและประเมินผล งานทะเบียน งานประชาสัมพันธ์ งานการเงิน งานบุคลากร งานธุรการ งานอาคารสถานที่ งานบัญชี ชั้น 3 และ ชั้น 4 เป็นห้องเรียนจำนวน 10 ห้องเรียน

อาคาร 2 อาคารเรียนคณะวิชาสามัญ เป็นอาคาร 4 ชั้น ประกอบด้วยห้องเรียนจำนวน 12 ห้อง ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ 2 ห้อง ห้อง Lab ภาษาอังกฤษ 1 ห้อง ห้องแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ห้องพัสดุ 3 ห้อง

อาคาร 3 อาคารเรียนคณะวิชาการตลาด เป็นอาคาร 4 ชั้น ประกอบด้วยห้องเรียน 10 ห้อง ห้องปฏิบัติการตลาด 2 ห้อง ห้องพระพุทธศาสนา 1 ห้อง ห้องผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา ห้ององค์การนักธุรกิจแห่งประเทศไทยในอนาคต ร้านสหกรณ์วิทยาลัยฯ ห้องพัสดุ 7 ห้อง

อาคาร 4 อาคารเรียนคณะวิชาการคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และคณะวิชาการบัญชี เป็นอาคาร 4 ชั้น ประกอบด้วยห้องปฏิบัติการบัญชี 4 ห้อง ห้องชมรมบัญชี ห้องคอมพิวเตอร์ 6 ห้อง ห้องชมรมคอมพิวเตอร์ ห้องซ่อมดนตรีไทย ดนตรีสากล งานพัสดุ งานเอกสารการพิมพ์

อาคาร 5 อาคารเอกประสงค์ ชั้น 1 เป็นห้องสมุด และห้องพยาบาล ชั้น 2 เป็นห้องโสต และเป็นห้องเรียน 8 ห้อง และ โรงยิม 1 โรง

อาคาร 6 อาคารเรียนคณะวิชาเลขานุการ เป็นอาคาร 6 ชั้น เป็นห้องพิมพ์ดีดไทย 9 ห้อง ห้องพิมพ์ดีดอังกฤษ 5 ห้อง ห้องพิมพ์ดีดไฟฟ้า 3 ห้อง ห้องบันทึกและถอดข้อความ 1 ห้อง ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ 1 ห้อง ห้องบวกเลข 2 ห้อง ห้องน้ำชั้นล่าง 12 ห้อง

อาคาร 7 อาคารโรงอาหารและหอประชุม 1 หลัง

อาคาร 8 อาคารเรียนคณะวิชาการโรงแรม

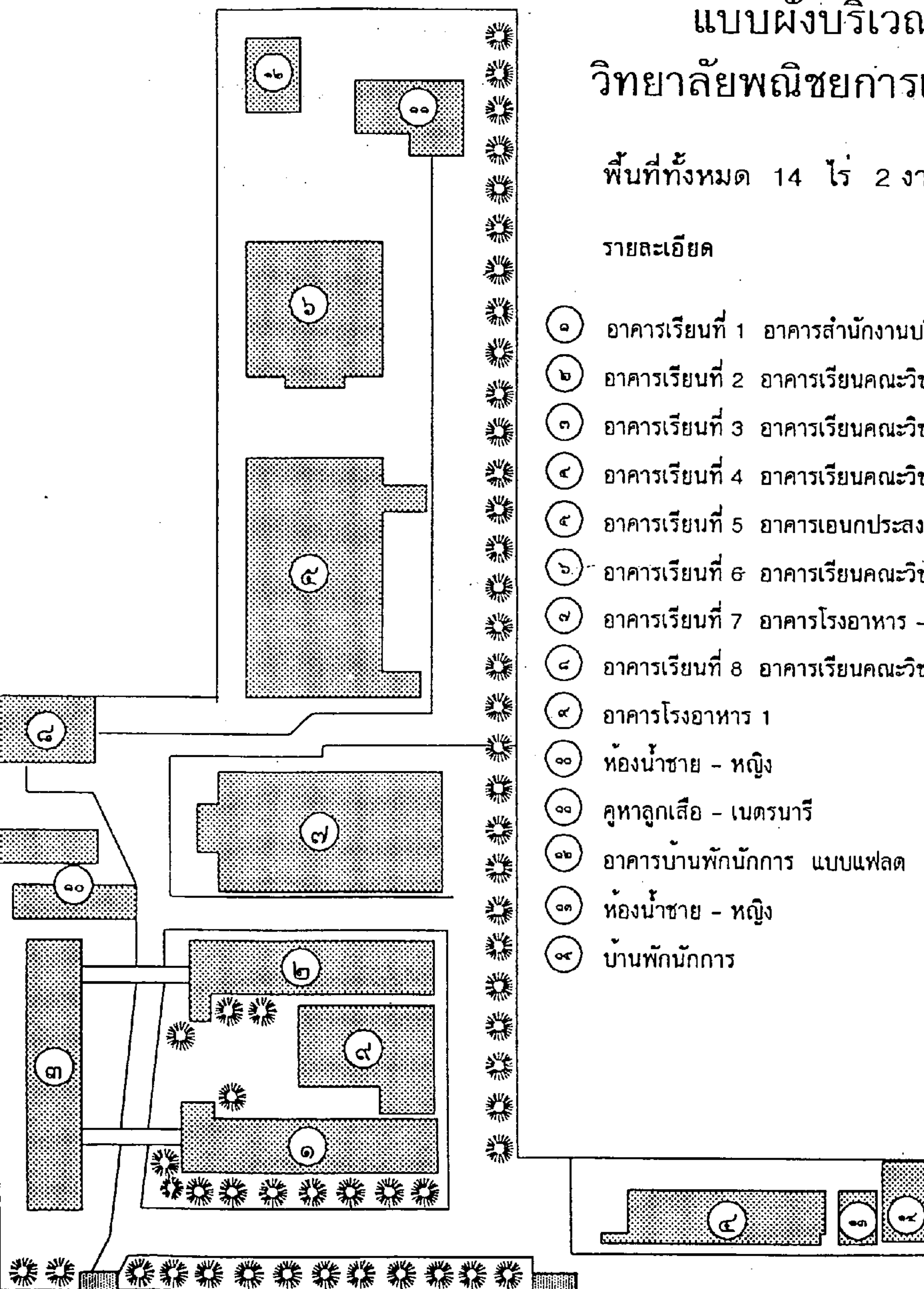
อาคารอื่น ๆ ได้แก่ โรงอาหาร 1 หลัง แฟลตนักการ 1 หลัง 16 ห้อง ห้องน้ำชาย 1 หลัง 12 ห้อง ห้องน้ำหญิง 1 หลัง 32 ห้อง ห้องน้ำบริเวณอาคาร 4 ห้องน้ำหญิง 7 ห้อง ห้องน้ำชาย 2 ห้อง คูหาลูกเสือ – เนตรนารี อาคารบ้านพักนักการ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ได้จัดแบ่งภายในบริเวณต่าง ๆ ของวิทยาลัยฯ ดังแผนภาพประกอบ (วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน. 2542 : 133-145)

แบบผังบริเวณ วิทยาลัยพณิชยการเซตุน

พื้นที่ทั้งหมด 14 ไร่ 2 งาน 59 ตารางวา

รายละเอียด

- ๑ อาคารเรียนที่ 1 อาคารสำนักงานบริหาร
- ๒ อาคารเรียนที่ 2 อาคารเรียนคณะวิชาสามัญ
- ๓ อาคารเรียนที่ 3 อาคารเรียนคณะวิชาการตลาด
- ๔ อาคารเรียนที่ 4 อาคารเรียนคณะวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจคณะวิชาบัญชี
- ๕ อาคารเรียนที่ 5 อาคารเอนกประสงค์
- ๖ อาคารเรียนที่ 6 อาคารเรียนคณะวิชาเลขานุการ
- ๗ อาคารเรียนที่ 7 อาคารโรงอาหาร - หอประชุม
- ๘ อาคารเรียนที่ 8 อาคารเรียนคณะวิชาการโรงแรม
- ๙ อาคารโรงอาหาร 1
- ๑๐ ห้องน้ำชาย - หญิง
- ๑๑ คูหาลูกเสือ - เนตรนารี
- ๑๒ อาคารบ้านพักนักเรียน แบบแฟลต
- ๑๓ ห้องน้ำชาย - หญิง
- ๑๔ บ้านพักนักเรียน

ถนนประชาอุทิศ

ด้านผู้เรียน

พรศรี โรจน์เมธี (2540 : 24) ได้สรุปว่า ผู้เรียนนั้นจะต้องปฏิบัติตามหน้าที่ของตนคือ ความมีวินัยและความรับผิดชอบ ประกอบด้วย

1. ความรับผิดชอบต่อตนเอง เช่นรู้หน้าที่ ตั้งใจจริงในการปฏิบัติหน้าที่ปฏิบัติตนไปสู่ความเป็นพลเมืองดี การศึกษาเป็นส่วนสำคัญโดยการส่งเสริมและปลูกฝังระเบียบวินัยให้แก่คนในชาติ การยอมรับเหตุผล กล้าแสดงออก กล้ารับผิดชอบ ยับยั้งชั่งใจและมีมรรยาธ
2. ความรับผิดชอบต่อผู้อื่น เช่น ช่วยเสริมสร้างความสงบสุขในสังคม การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การวางตัวอย่างให้เกิดประโยชน์ซึ่งกันและกัน ความอดทน อดกลั้น สงบเสงี่ยม
3. ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เป็นผลจากความรับผิดชอบต่อตนเอง และผู้อื่นอย่างเหมาะสม ได้แก่การปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างเหมาะสม ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีความมานะอดทน ไม่หะเลหฬว ไม่ละเมียดประโยชน์ซึ่งเป็นของสาธารณะส่วนรวม หน้าที่เสียภาษี การรับราชการทหาร การใช้สิทธิเลือกตั้ง

ดังนั้นผู้เรียนจะต้องมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองหน้าที่ในการเล่าเรียน มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน สุขภาพ กายใจและจิตดี ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีความอดทน รับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นอย่างเหมาะสม ดังที่กวี วงศ์พุด (2541 : 36) ได้กล่าวว่าการเรียนการสอนด้านบัญชีในยุคปัจจุบัน มีความเจริญก้าวหน้าไปอย่างมาก เราสามารถปลูกฝังให้เยาวชน สามารถร่ำวิชาบัญชีตั้งแต่เรียนอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ทั้งนี้ในปัจจุบันการบัญชีถือได้ว่าต้องมีทักษะ (Skill) ด้านหนึ่ง ที่ต้องอาศัยประสบการณ์และความชำนาญประกอบกัน ผู้เรียนบัญชีควรต้องมีการปรับตัว ด้วยการเพิ่มพูนความรู้ในด้านต่าง ๆ เช่น

1. กฎหมายธุรกิจ เพราะในปัจจุบันกฎหมายเกี่ยวกับการล้มละลาย การจัดตั้งองค์การใหม่ ๆ
2. คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการบัญชี การตรวจสอบ การจัดการเก็บเอกสาร ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์มาปรับเข้ากับงานแทบทั้งสิ้น
3. อสังหาริมทรัพย์ เพราะที่ดินมีส่วนสำคัญในการดำเนินการเกี่ยวกับสินเชื่อของสถาบันการเงินต่าง ๆ ไม่จะเป็นการใช้ประโยชน์ในการเพิ่มวงเงินหรือขยายสินเชื่อ
4. การภาษีอากร ไม่จะเป็นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีโรงเรือน ภาษียานพาหนะ ภาษีสรรพสามิต ภาษีศุลกากร ล้วนแล้วแต่สัมพันธ์กับธุรกิจด้วยกันทั้งนั้น
5. การวิเคราะห์ทางการเงิน เพราะฐานะการเงินของแต่ละกิจการย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อม ยิ่งในสภาพเศรษฐกิจปัจจุบันสภาพคล่องของแต่ละกิจการ จำเป็นต้องรู้เร็วขึ้น
6. การลงทุน ถึงแม้จะเป็นการลงทุนในกิจการขนาดเล็ก กิจการในเครือ หรือบริษัทลงทุนโดยทั่วไป ก็จำเป็นต้องมีการพิจารณาโดยนึ่งถึงผลตอบแทนในการลงทุนนั้น ๆ

7. มนุษย์สัมพันธ์ การทำงานกับคนจำเป็นต้องใช้จิตวิทยาในการทำงานร่วมกัน การทำงานเป็นทีม การรู้จักให้อภัย การยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น รวมไปถึงการทำงานอย่างมีความสุข

8. การแรงงานสัมพันธ์ เพราะทุกกิจการจะต้องมีผู้ร่วมงานในระดับต่าง ๆ การรู้เรื่องแรงงานสัมพันธ์จะช่วยให้การว่าจ้าง การจัดจ้าง การจัดสวัสดิการ การร้องทุกข์ของพนักงานที่เป็นไปตามกฎหมายแรงงานและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

9. งบการเงินของบริษัทมหาชน เพราะรูปแบบต่าง ๆ ของงบการเงินได้เปลี่ยนแปลงและไม่เคยมีมาก่อนในอดีต จึงจำเป็นต้องรู้เพิ่มเติมให้ทันต่อเหตุการณ์ สามารถออกงบได้ถูกต้องต่อไป

10. การปริวรรตเงินตรา ประเทศไทยของเราได้รับผลกระทบในเรื่องอัตราแลกเปลี่ยนอย่างมากในปีที่ผ่านมา นักบัญชีจึงจำเป็นต้องมีความรู้ด้านนี้ อีก เพื่อที่จะปรับค่าหรืออัตราแลกเปลี่ยนได้ตามสภาพที่เป็นจริง

ด้านผู้สอน

กรมอาชีวศึกษา (2521 : 7) ได้กล่าวว่า ครูผู้สอนจะดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามหลักสูตร ต้องอาศัยความรู้ความสามารถทางวิชาชีพเฉพาะ ดังนั้น ครูผู้สอนควรมีคุณสมบัติดังนี้

1. มีทักษะในการทำงาน
2. มีประสบการณ์ในงานอาชีพมากพอสมควร
3. ตัดสินใจดี เป็นตัวอย่างที่ดี
4. ชำนาญในการสอน
5. ชี้ช่องทางในการประกอบอาชีพแก่นักเรียน

นอกจากนี้ระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 กำหนดบทบาทและหน้าที่ของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการดังนี้ (กรมอาชีวศึกษา. 2529 : 29)

1. ทำแผนการสอนหรือโครงการสอนและบันทึกการสอน
2. ทำการสอนและอบรมความรู้แก่นักเรียนนักศึกษา ให้เป็นไปตามหลักสูตรและความต้องการของตลาดแรงงาน
3. ให้บริการทางการศึกษา ส่งเสริมการเรียนการสอน ให้สนองนโยบายกรมอาชีวศึกษาครบวงจร ให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษา
4. รับผิดชอบปกครองดูแลความประพฤติ การรักษาวินัย สุขภาพ และดูแลการศึกษาของนักเรียนนักศึกษา
5. ศึกษาค้นคว้ารวบรวมวิทยาการและประสบการณ์ใหม่ ๆ ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง
6. จัดทำสื่อการเรียนการสอนใหม่ ๆ ใช้ เก็บรักษาสื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์อื่น ๆ อย่างถูกต้อง

7. รักษาวินัยและควรประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนนักศึกษา
8. นิเทศหรือ ช่วยนิเทศ ในวิชาที่รับผิดชอบงานวิชาการกลุ่มสถานศึกษา
9. ให้คำแนะนำและแนะแนวต่าง ๆ แก่นักเรียนนักศึกษาหรือผู้ปกครอง
10. ให้บริการแก่ผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษาและชุมชนในด้านวิชาการ และด้านอื่น ๆ
11. วิจัยและปรับปรุงการเรียนการสอนให้เน้นการประกอบอาชีพอิสระเชิงธุรกิจ

สุภาลักษณ์ บัณชรเทวกุล (2529 : 72 - 74) ได้แบ่งคุณสมบัติของผู้สอนทางด้านธุรกิจ ที่ควรจะมีเพิ่มเติมจากคุณสมบัติของการเป็นครูทั่วไป 3 ลักษณะ

1. คุณลักษณะส่วนตัว บุคลิกลักษณะทั่วไปต้องเป็นคนที่กระฉับกระเฉง ทันสมัยทั้งใน ด้านความคิดและการแต่งตัว เพราะโลกธุรกิจต้องมีการแข่งขันรวดเร็ว ถ้าครูมีบุคลิกภาพที่ กระฉับกระเฉง คล่องแคล่ว ก็เป็นวิธีการทางอ้อมที่จะให้นักศึกษาได้ซึมซาบและเลียนแบบความ กระฉับกระเฉงจากครู
2. คุณสมบัติทางวิชาการ วิชาทางธุรกิจมีทั้งวิชาที่เป็นทฤษฎีและวิชาฝึกปฏิบัติ ความชำนาญของครูในการอธิบายสารัตถการใช้ภาษาไทยภาษาอังกฤษ และศัพท์เทคนิคได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นสิ่งสำคัญที่จะก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือในศรัทธา
3. คุณสมบัติด้านอาชีพ ควรเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี กว้างขวางในวงการธุรกิจเพื่อ เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน เช่นการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นวิทยากรบรรยาย หรือ การจัดส่งนักศึกษาไปฝึกงานหรือดูงานตามสถานที่ต่าง ๆ และที่สำคัญต้องมีศรัทธาใน วิชาชีพครูอย่างแรงกล้า

สรุปได้ว่าผู้สอนวิชาชีพนั้นต้องมีความรู้ความสามารถ ในด้านหลักสูตร วิธีการสอน ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ในวิชาชีพครูตลอดจนมีบุคลิกภาพที่ คล่องแคล่วว่องไว มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ของธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไป อย่างรวดเร็ว ส่วนครู อาจารย์ ผู้สอนวิชาชีพชั้นสูง ควรมีคุณสมบัติเพิ่มเติมดังที่ บรรจง อภินิธิกุล (2533 : 7) ได้กล่าวไว้คือ มีความรู้ทางวิชาการเป็นอย่างดี มีวิธีการสอนที่ถูกต้อง ซึ่งหมายถึง มีหลักการและวิธีการสอนนั่นเองอันเป็นศิลปะอย่างหนึ่ง มีวิญญานของความเป็นครู และ มีสังคหวัตถุ 4 อันได้แก่ ทาน ปิยะวาจา อตถจริยา สมานัตตา และพรหมวิหาร 4 ได้แก่ ความเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอน

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี เมื่อเปลี่ยนสภาพจาก นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มวิชาการบัญชี มาเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง ก็ย่อมพบกับปัญหาในการเรียนในด้านต่าง ๆ มากมาย สมสุข ธีระพิจิตร (2536 : 148) กล่าวว่า ปัญหาสำคัญที่นักศึกษาเผชิญอยู่ในปัจจุบันนั้นมี 3 ด้าน

1. ด้านการศึกษาเล่าเรียนและการเตรียมตัวเพื่อการอาชีพ
2. ด้านการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
3. ด้านอารมณ์และสังคม

ปัญหาทั้ง 3 ด้านนี้มาจากความต้องการของนักศึกษา ตามธรรมชาติ ตามพัฒนาการตามวัย ซึ่งนักศึกษายังปรับตัวไม่ได้เป็นส่วนหนึ่ง และยังมาจากการขาดความเข้าใจระหว่างนักศึกษากับผู้ใหญ่อีกส่วนหนึ่ง ปัญหาทางการเรียนนี้ก่อให้เกิดความสูญเปล่าทางการเรียน ดังที่ เบญจามา สุทธะพินธุ (2536 : 66) ได้ศึกษาเรื่องสาเหตุของการสูญเปล่าทางการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ : กรณีศึกษาของวิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งศึกษาใน 2 ลักษณะคือการสำเร็จช้ากว่ากำหนด และการออกกลางคัน พบว่า การสูญเปล่าทางการศึกษาเกิดจากนักศึกษาปรับตัวเข้ากับภาพการเรียนในวิทยาเขตไม่ได้ ขาดการวางแผนที่ดี ไม่มีวิธีแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนของตนเอง และไม่ชอบเรียนในแผนกวิชาที่ไม่สมควรใจ ส่วน ดิเรก สุวรรณฤทธิ์ (253 : บทคัดย่อ) พบว่าการออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ เกิดจากวัสดุฝึกงานไม่เพียงพอขาดที่ปรึกษาด้านการเรียน ความรู้ที่ได้รับไม่สัมพันธ์กับการประกอบอาชีพ ห้องปฏิบัติงานและห้องเรียนไม่เพียงพอ และไม่พอใจต่อผลการเรียน วลีวรรณ ศรีเตชะวิวัฒน์ (2536 : 79) ที่ศึกษาปัญหาของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ พบว่าปัญหาด้านเพื่อนและสังคมของนักศึกษานั้น จะมีปัญหาสูงสุดในเรื่องประหม่าหรือตื่นเต้นเมื่อต้องปรากฏตัวในที่ชุมชน โดยที่นักศึกษาต่างคณะจะมีปัญหาแตกต่างกันในเรื่องไม่มีเพื่อนสนิทที่ไวใจหรือปรับทุกข์ได้ และปัญหาการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

รุจิรี ภูสาระ (2531 : 72 – 73) ได้กล่าวถึงสิ่งที่ผู้สอน และผู้บริหารในระดับอุดมศึกษา จะต้องคำนึงถึงเกี่ยวกับตัวผู้เรียนที่อาจทำให้เกิดปัญหาการเรียนในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากผู้เรียนเป็นองค์ประกอบที่สัมพันธ์โดยตรงกับปัญหาการเรียนการสอนการขาดคุณลักษณะบางประการของผู้เรียนทำให้การเรียนการสอน ไม่เกิดประสิทธิผลเท่าที่ควรซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวคือ

1. ระดับสติปัญญาและความถนัดทางการเรียน สิ่งนี้คงปฏิเสธได้ยากว่าจะไม่เกี่ยวข้องกับปัญหาการสอนผู้มีสติปัญญาสูงย่อมจะมีปัญหาการเรียนน้อยกว่าผู้ที่มีสติปัญญาดำกว่า ซึ่งผู้สอนก็ต้องรู้จักจัดกิจกรรมการสอนให้เหมาะสมกับระดับสติปัญญาของผู้เรียนด้วย

2. องค์ประกอบทางสรีระร่างกายภายนอกซึ่งได้แก่ ประสาทสัมผัสของผู้เรียนที่จะสามารถรับรู้สิ่งที่ผู้สอนสอนได้มากน้อยเพียงใด เช่น ผู้เรียนบางคนอาจมีสายตาผิดปกติ ความสามารถในการได้ยิน สุขภาพกาย และสุขภาพจิต ฯลฯ ถ้าการเรียนบางวิชาจำเป็นต้องอาศัยทักษะเหล่านี้ก็อาจทำให้เกิดปัญหาในการสอนได้

3. บุคลิกภาพส่วนตัว ได้แก่ความรับผิดชอบ ความขยันหมั่นเพียร ความมั่นใจในตนเอง ทักษะติดต่ออาจารย์ผู้สอน ทักษะติดต่อวิชาเรียน ทักษะติดต่อสถาบันและวิชาชีพที่เรียน สิ่งเหล่านี้จะมีผลอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอน ผู้เรียนบางคนไม่สามารถจะเลือกเรียนในสาขาวิชาชีพที่ตนรัก ระบบการสอบเข้ามหาวิทยาลัยมีให้เลือกหลายลำดับ ทำให้ผู้สอบเข้ามหาวิทยาลัยบางคนที่สามารถสอบได้ในวิชาที่ตนไม่ได้ตั้งใจจะเรียน ขาดความสนใจและเอาใจใส่เพราะจิตใจมุ่งแต่จะสอบเข้ามหาวิทยาลัยใหม่ในปีต่อไป

4. สภาพทางบ้าน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย ล้วนแต่เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้เกิปัญหการเรียนรู้ การสอน แม้ผู้สอนจะทำการสอนอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด แต่ถ้าผู้เรียนมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับสภาพปัญหาในครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของพ่อแม่ ผู้ปกครองอาจทำให้ผู้เรียนต้องใช้เวลาส่วนหนึ่งหารายได้มาช่วยเหลือ การศึกษาของตนเองด้วย

จิตตชา นิลดำ (2542 : 60 - 61) ได้ศึกษาปัญหาในการเรียนของนิสิตปริญญาตรี ภาควิชาบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกเป็นรายด้านดังนี้

ด้านหลักสูตร ปัญหาเกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก ผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการเลือกรายวิชา ในหมวดวิชาเลือกเสรีและผู้เรียนไม่ได้เลือกเรียนรายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรีตามความสนใจ ตามความถนัด

ด้านวิธีการเรียนการสอน ปัญหาเกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก การจัดเวลาฝึกทักษะ คอมพิวเตอร์ในห้องปฏิบัติการมีน้อย และการศึกษาดูงานในสถานประกอบการธุรกิจมีน้อย

ด้านผู้เรียน ปัญหาเกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก ค่าใช้จ่ายในการเรียนตลอดหลักสูตรสูงมาก และผู้เรียนไม่มีเวลามาพบผู้สอนนอกเวลาเรียน

ด้านผู้สอน ปัญหาเกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก ผู้สอนขาดความเอาใจใส่ต่อปัญหาในการเรียน ของผู้เรียนเป็นรายบุคคล และผู้สอนบรรยายเนื้อหาในรายวิชาที่สอนเร็วเกินไป ทำให้ผู้เรียนตาม ไม่ทัน

ด้านวัดผลและประเมินผล ปัญหาเกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก ผู้สอนไม่อธิบายข้อบกพร่องที่ พบจากการวัดผลและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ และข้อสอบมีมากเกินไปแต่ให้เวลาในการทำข้อ สอบน้อยเกินไป

ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ปัญหาเกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก ลิฟท์ มีจำนวนไม่เพียงพอและค้างบ่อย และจำนวนสื่ออุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ กับจำนวนผู้เรียน เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์

งานวิจัยเกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

มนัส ศรีภักยา (2533 : 70-71) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น โรงเรียนสารพัดช่าง เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวม 4 ด้าน คือปัญหาด้านตัวผู้เรียน ปัญหาด้านครูผู้สอน ปัญหาด้านหลักสูตร และปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาการเรียนในระดับมาก คือ ปัญหาด้านตัวผู้เรียน ปัญหาด้านหลักสูตร และปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนปัญหาด้านครูผู้สอน พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

นพพร ธนวัฒน์ (2536 : 85 – 88) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นในคณะคหกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับต่ำจนเกือบถือว่าไม่มีปัญหา แต่จากการศึกษาปัญหาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านตัวผู้เรียน นักศึกษามีปัญหาสูงสุดในเรื่องไม่มีเวลาฝึกทบทวน การเรียนที่บ้าน ด้านครูผู้สอน นักศึกษามีปัญหาสูงสุดในเรื่องครูให้รายละเอียดในบทเรียน ไม่ชัดเจน ด้านหลักสูตร นักศึกษามีปัญหาสูงสุดในเรื่องไม่มีโอกาสไปทัศนศึกษานอกสถานที่ และเวลาในการฝึกปฏิบัติน้อยเกินไป และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษามีปัญหาสูงสุดในเรื่องไม่มีตู้รับฝากอุปกรณ์การเรียนในแต่ละห้องเรียน และวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติอยู่ในสภาพชำรุดไม่เหมาะสมที่จะใช้ในการฝึก

ทัศนีย์ พิศาลรัตนคุณ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รวม 4 ด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านตัวผู้เรียน นิสิตปริญญาโทวิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มีปัญหาการเรียนในระดับปานกลาง

บุญมี ประสมทรัพย์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล รวม 4 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน ด้านการจัดสื่อการเรียนการสอนและสภาพที่เรียน ด้านนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นว่าการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี ทั้ง 4 ด้าน ได้มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และแยกเป็นรายด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนได้มีการปฏิบัติมากกว่าด้านอื่น ๆ ส่วนด้านการนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอนได้มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

พรศรี โรจน์เมธี (2540 : 72) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาบัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผลการวิจัยพบว่า การนำเทคนิคของวิธีสอนที่ทันสมัยมาสอนในวิชาบัญชีเป็นปัญหาในระดับมาก ปัญหาด้านการเตรียมการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาบัญชีเป็นปัญหาสูงสุด คือ การสอนหลายวิชาในหนึ่งภาคเรียน ทำให้การเรียน

การสอน ไม่บรรลุจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และปัญหาด้านสื่อการสอนวิชาบัญชี เป็นปัญหาในระดับมาก และที่เป็นปัญหาสูงสุด คือ งบประมาณในการจัดหาและจัดทำสื่อประกอบการเรียนการสอนวิชาบัญชี และสื่อการเรียนที่มีอยู่ล้าสมัย ชำรุดทรุดโทรม ไม่มีประสิทธิภาพ มีจำนวนไม่เพียงพอแก่นักศึกษา

สมจิตร ยิ่งยงดำรงฤทธิ์ (2540 : 82-83) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพ หลักสูตรระยะสั้น แผนกวิชาช่างเครื่องยนต์ วิทยาลัยสารพัดช่าง ในเขตกรุงเทพมหานคร รวม 4 ด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากเนื้อหาวิชาที่เรียนรวบรัดเกินไป และเวลาเรียนตลอดหลักสูตรน้อยเกินไป ด้านกระบวนการเรียนการสอน ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากการสอนกระทำในสถานศึกษา ผู้เรียนไม่มีโอกาสออกไปดูงาน ฝึกงานนอกสถานที่ และหนังสือตำราเรียน ไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน ด้านผู้สอน ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุจากผู้สอนจะระเบียบเกินไป และจำนวนผู้สอนมีน้อย ด้านผู้เรียน ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุจากผู้เรียนไม่มีเวลาทบทวนเนื้อหาในบทเรียน นักศึกษาเรียนไม่รู้เรื่อง ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน

จิตตชา นิลดำ (2542 : 60 - 61) ได้ศึกษาปัญหาในการเรียนของนิสิตปริญญาตรี ภาควิชาบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ รวม 6 ด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกนิสิตมีปัญหาการเรียนในระดับมาก ส่วนด้านผู้สอน ด้านวัดผลและประเมินผล นิสิตมีปัญหาการเรียนในระดับน้อย

2. งานวิจัยในต่างประเทศ

งานวิจัยในต่างประเทศที่นำมาอ้างอิงในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่

เฮลท์ และเพอร์ซี่ (สมคะเน คำจูน. 2528 : 30 อ้างอิงมาจาก Health and Percy. 1982 : 26) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็น นักศึกษาที่เรียนไม่เต็มเวลา กับนักศึกษาที่เรียนเต็มเวลา จากการศึกษาพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ ต้องการอาจารย์ผู้สอนที่มีความกระตือรือร้น มีความรู้ดี ต้องการเรียนเนื้อหาวิชาที่น่าสนใจ มีประโยชน์และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาชีพได้อย่างดี

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนของนักศึกษา สรุปได้ว่า นักศึกษา เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ นักศึกษาจะต้อง มีความรู้เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหารายวิชาที่เป็นวิชา พื้นฐาน วิชาชีพเฉพาะ วิชาชีพเลือก การวัดผลและประเมินผล ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการเรียนการสอนในวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน พอจะสรุปเป็นปัญหาใหญ่ ๆ ได้ดังนี้ คือ ปัญหาด้านเนื้อหาของหลักสูตร ปัญหาด้านการเรียนการสอน ปัญหาด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ปัญหาด้านผู้เรียน และปัญหาด้านผู้สอน

ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนในคณะวิชาการบัญชี และพัฒนาสภาพแวดล้อมในการเรียนของวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 ภาคเช้า 137 คน ภาคพิเศษ 136 คน รวมทั้งสิ้น 273 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่เป็นประชากรทั้งหมด จำนวน 273 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา จำแนก เพศ รอบการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน

ตอนที่ 2 สอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยจำแนกปัญหาออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

มีปัญหามากที่สุด	ให้คะแนน	4 คะแนน
มีปัญหามาก	ให้คะแนน	3 คะแนน
มีปัญหาน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
มีปัญหาน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียน 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ตามแนวคิดทฤษฎี ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่จะศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. สอบถาม และสัมภาษณ์นักศึกษาเพื่อรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาการเรียน
3. ศึกษารูปแบบและวิธีการเขียนแบบสอบถามจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถาม
4. นำผลการศึกษาจากข้อ 1 – 3 มาสร้างแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ โดยกำหนดขอบเขตและเนื้อหาให้ครอบคลุมปัญหาการเรียนทั้ง 5 ด้าน ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย
5. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นขอให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง และให้คำแนะนำเพิ่มเติม
6. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วขอให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพิสัย รายนามผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คือ
 - 6.1 รองศาสตราจารย์สำอองค์ งามวิชา อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 - 6.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประนอม อุดกฤษฎ์ รองอธิการบดีฝ่ายการเงินและทรัพย์สิน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ
 - 6.3 อาจารย์วารินทร์ ประทุมถิ่น ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน

7. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ นำไปให้ประธาน คณคณสารนิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ภาคสมทบ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำไปหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ จำนวน 63 ข้อ ตัดออก 11 ข้อ คงเหลือข้อคำถามจำนวน 52 ข้อ

8. ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยเพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – coefficient) ตามวิธีของ คอนบาค (Cronbach) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.83

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงกรมอาชีวศึกษา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน
2. นำหนังสืออนุญาตจากกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา ขอความอนุเคราะห์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา โดยได้ประสานงานกับหัวหน้าคณะและอาจารย์ผู้สอนประจำคณะวิชาการบัญชี ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ในวันที่ 28 สิงหาคม 2542 จำนวน 131 ฉบับ และวันที่ 31 สิงหาคม 2542 จำนวน 128 ฉบับ เก็บเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนที่ขาดเรียนในวันที่ 1 กันยายน 2542 จำนวน 14 ฉบับ รวมรับกลับคืนมาทั้งหมด 273 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทุกฉบับ
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาไปตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หลังจากนั้น นำข้อมูลของแบบสอบถามแต่ละชุดไปคำนวณโดยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การแสดงข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา โดยคำนวณค่าความถี่และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี แบ่งเป็น 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน ซึ่งมีลักษณะข้อคำถามให้เลือกตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีปัญหาน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีปัญหาน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีปัญหามาก

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.00 หมายถึง มีปัญหามากที่สุด

3. วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัญหาในการเรียนของนักศึกษา จำแนกตาม เพศ รอบการเรียน ใช้การทดสอบ $t - test$

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ปัญหาการเรียนของนักศึกษาจำแนกตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ของครอบครัวต่อเดือน เป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่าง 2 กลุ่มขึ้นไป ใช้การทดสอบค่า $F - test$ เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของนิวแมนคูลส์

5. รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษา นำเสนอข้อมูลในรูปของความถี่และค่าร้อยละ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย จากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนข้อมูล

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากสูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง

N แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ จากสูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติตรวจสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างสองกลุ่ม โดยใช้ t - test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของ 2 กลุ่ม จากสูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ $\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
S_1^2, S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
n_1, n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาในการแจกแจงแบบ t - test

3.2 ใช้วิธีวิเคราะห์ ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป (One way Analysis of Variance)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F	แทน	ค่าสถิติแสดงความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่มากกว่าสองกลุ่ม
MS_b	แทน	ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
MS_w	แทน	ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

3.3 เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว ตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีนิวแมนคูลส์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลตามลำดับ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	=	จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	=	ค่าเฉลี่ย
S.D.	=	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	=	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t – distribution
F	=	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F – distribution
df	=	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	=	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	=	ค่าเฉลี่ยผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Squares)
*	=	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	=	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ผู้วิจัยได้แปลความหมายของค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านโดยใช้เกณฑ์การประเมินผล โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับดังนี้

ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.50	หมายถึง	มีปัญหาการเรียนน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง	มีปัญหาการเรียนน้อย
ค่าเฉลี่ย	2.51 - 3.50	หมายถึง	มีปัญหาการเรียนมาก
ค่าเฉลี่ย	3.51 - 4.00	หมายถึง	มีปัญหาการเรียนมากที่สุด

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย ดังนี้

ตอนที่ 1 แสดงข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาการบัญชี จำแนกตามเพศ รอบการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ตอนที่ 4 รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาการบัญชี นำเสนอในรูปค่าความถี่และค่าร้อยละ ของความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษา

ตอนที่ 1 แสดงข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา

ในตอนนี้เป็นการแสดงข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา สาขาวิชาการบัญชี โดยนำเสนอในรูปความถี่และร้อยละ ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวน และค่าร้อยละของข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา

ข้อมูล	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	42	15.40
1.2 หญิง	231	84.60
รวม	273	100.00
2. รอบการเรียนรู้		
2.1 ภาคปกติ	137	50.20
2.2 ภาคพิเศษ	136	49.80
รวม	273	100.00
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
3.1 ต่ำ (1.00 – 1.99)	13	4.80
3.2 ปานกลาง (2.00 – 2.99)	141	51.60
3.3 สูง (3.00 – 4.00)	119	43.60
รวม	273	100.00
4. รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน		
4.1 ต่ำกว่า 10,000 บาท	127	46.50
4.2 10,001 - 20,000 บาท	113	41.40
4.3 20,001 - 30,000 บาท	24	8.80
4.4 30,001 บาทขึ้นไป	9	3.30
รวม	273	100.00

จากตาราง 1 นักศึกษา 273 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 231 คน (ร้อยละ 84.60) เพศชายจำนวน 42 คน (ร้อยละ 15.40) รอบการเรียนรู้ ภาคปกติ จำนวน 137 คน (ร้อยละ 50.20) ภาคพิเศษ จำนวน 136 คน (ร้อยละ 49.80) นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง (2.00-2.99) จำนวน 141 คน (ร้อยละ 51.60) จำนวนรองลงมาเป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (3.00-4.00) จำนวน 119 คน (ร้อยละ 43.60) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (1.00-1.99) จำนวน 13 คน (ร้อยละ 4.80) ด้านรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน นักศึกษาส่วนใหญ่ที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 127 คน (ร้อยละ 46.50) กลุ่มรองลงมา มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท จำนวน 113 คน (ร้อยละ 41.40) มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท จำนวน 24 คน (ร้อยละ 8.80) และมีรายได้ต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป จำนวน 9 คน (ร้อยละ 3.30)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน เป็นรายด้าน

ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการเรียนของ
นักศึกษาทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อม
ในการเรียน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ของ
ผู้ประกอบการต่อเดือน แสดงในตาราง 2 – 9

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษา
โดยรวมและรายด้าน

ปัญหาการเรียน	$\bar{X}$ (N=273)	S.D.
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	2.58	0.39
ด้านการเรียนการสอน	2.91	0.42
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	3.05	0.47
ด้านผู้เรียน	2.19	0.43
ด้านผู้สอน	2.28	0.48
รวม	2.60	0.28

จากตาราง 2 พบว่าปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.60$)
เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านสภาพแวดล้อมใน
การเรียน ($\bar{X} = 3.05$) ด้านการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.91$) ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ($\bar{X} = 2.58$)
ส่วนด้านผู้สอน ($\bar{X} = 2.28$) และด้านผู้เรียน ($\bar{X} = 2.19$) มีปัญหาระดับน้อย

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการเรียนของนักศึกษา
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ปัญหาด้านเนื้อหาของหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.
1	ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร สาขาวิชาการบัญชี	2.40	0.59
2	ความสอดคล้องของเนื้อหารายวิชากับความต้องการของ ผู้เรียน	2.51	0.63
3	ความเหมาะสมและทันสมัยของเนื้อหาวิชาการบัญชี กับสภาพปัจจุบัน	2.81	0.79
4	ความเหมาะสมของเนื้อหารายวิชากับเวลาเรียนที่กำหนดไว้ ในหลักสูตร	2.53	0.77
5	ความสัมพันธ์ของจำนวนรายวิชาในโครงสร้างหลักสูตร สาขาวิชาการบัญชี หมวดวิชาชีพเฉพาะและหมวด วิชาชีพเลือก	2.48	0.79
6	การจัดลำดับรายวิชาบัญชีในการเรียนก่อน – หลังของแต่ละ ภาคเรียน	2.48	0.84
7	ความยากของเนื้อหาวิชาบัญชี ในหมวดวิชาชีพเฉพาะ	2.82	0.71
8	เนื้อหาวิชาบัญชีมีจำนวนไม่เหมาะสมกับหน่วยกิต	2.13	0.70
9	เนื้อหาวิชาบัญชีส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และ แก้ปัญหาได้	2.62	0.81
10	ความเพียงพอของเนื้อหาวิชาการบัญชีที่จะนำไปใช้ใน การปฏิบัติงานและศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี	3.05	0.86
รวม		2.58	0.39

จากตาราง 3 แสดงว่าปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านเนื้อหาของหลักสูตรโดยรวม
อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษามีปัญหาการเรียน
อยู่ในระดับมาก จำนวน 6 ข้อ คือข้อ 10,7,3,9,4 และข้อ 2 ($\bar{X} = 2.51-3.05$) ส่วนที่เหลืออีก 4 ข้อ
นักศึกษาเห็นว่า มีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.13-2.40$)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการเรียนของนักศึกษา
ด้านการเรียนการสอน จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ปัญหาด้านการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.
11	การนำเทคนิคและวิธีการสอนแบบต่าง ๆ มาสอนใน วิชาบัญชี	2.91	0.74
12	การนำสื่อและนวัตกรรมมาใช้ในการเรียนการสอนวิชาบัญชี	3.08	0.81
13	การมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการเลือกรายวิชาในหมวด วิชาชีพเลือก	3.02	0.89
14	การศึกษาดูงานในสถานประกอบการด้านการบัญชี	3.46	0.91
15	การเพิ่มพูนความรู้โดยเชิญวิทยากรพิเศษมาบรรยาย	3.42	0.92
16	ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ทางด้านวิชาการบัญชี	2.62	0.73
17	การนำจิตวิทยาการเรียนรู้มาใช้ในการเรียนการสอนวิชาชีพ การบัญชี	2.78	0.76
18	ความเหมาะสมของการจัดตารางเรียนของแต่ละรายวิชา	2.52	0.84
19	ความยากของข้อสอบในรายวิชาบัญชี	2.98	0.72
20	ความชัดเจนของวิธีการวัดผลประเมินผลการเรียน	2.29	0.73
รวม		2.91	0.42

จากตาราง 4 แสดงว่าปัญหาการเรียนของนักเรียน ด้านการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.91$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 9 ข้อ ($\bar{X} = 2.52 - 3.46$) ยกเว้นข้อ 20 นักศึกษาเห็นว่า มีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.29$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษา
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ปัญหาด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	$\bar{X}$	S.D.
21	ความสะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อยของสภาพภายใน ห้องเรียน	2.66	0.86
22	แสงสว่างและการถ่ายเทของอากาศในห้องเรียน	2.49	0.89
23	เสียงรบกวนจากนอกห้องเรียน	2.90	0.82
24	จำนวนวัสดุประกอบการเรียนการสอนต่อภาคเรียน	3.00	0.84
25	จำนวนสื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนกับจำนวน ผู้เรียน	3.04	0.81
26	ความเพียงพอของจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ต่อจำนวนผู้เรียน	3.32	0.87
27	การอำนวยความสะดวกในการใช้บริการห้องสมุด	3.08	0.91
28	เอกสาร ตำราเกี่ยวกับการบัญชี เพื่อการค้นคว้าในห้องสมุด	3.08	0.74
29	ความเพียงพอของสถานที่พักผ่อนภายในวิทยาลัยกับจำนวน ผู้เรียน	3.42	0.79
30	การบริการน้ำดื่มตามจุดต่าง ๆ ภายในวิทยาลัย	2.72	0.90
31	ความเพียงพอของจำนวนห้องน้ำภายในวิทยาลัยต่อจำนวน นักศึกษา	3.27	0.83
32	จำนวนที่นั่งรับประทานอาหารในโรงอาหารต่อจำนวน ผู้เรียน	3.62	0.77
รวม		3.05	0.47

จากตาราง 5 แสดงว่าปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.05$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหา การเรียนอยู่ในระดับมาก จำนวน 10 ข้อ ($\bar{X} = 2.66 - 3.42$) ยกเว้นข้อ 32 นักศึกษาเห็นว่ามี ปัญหาการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.62$) และข้อ 22 นักศึกษาเห็นว่ามีปัญหาการเรียน อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.49$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษา
ด้านผู้เรียน จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ปัญหาด้านผู้เรียน	$\bar{X}$	S.D.
33	ความรับผิดชอบต่อการเรียนและงานที่ได้รับมอบหมาย	2.34	0.66
34	การมีส่วนร่วมในการอภิปราย ชักถามบทเรียนของผู้เรียน	2.60	0.77
35	การทำการบ้านและแบบฝึกหัดตามที่ได้รับมอบหมาย	2.57	0.82
36	ความรู้พื้นฐานทางด้านวิชาการบัญชีของผู้เรียนที่แตกต่างกัน	2.69	0.74
37	ความพร้อมในการเตรียมอุปกรณ์ของผู้เรียน	1.86	0.76
38	ความมีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาร่วมชั้นเรียน	1.60	0.78
39	การร่วมกิจกรรมทางวิชาการ และการพบปะสังสรรค์กับเพื่อน ในแผนกวิชาการบัญชี	2.40	0.90
40	สุขภาพทางด้านร่างกาย และจิตใจของผู้เรียน	1.93	0.84
41	การให้ความสนับสนุน ด้านการเรียนของผู้ปกครองและบุคคล ในครอบครัว	1.65	0.86
42	รายได้ของครอบครัวในปัจจุบัน	2.24	0.93
รวม		2.19	0.43

จากตาราง 6 แสดงว่าปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านผู้เรียนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษามีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับน้อย จำนวน 7 ข้อ ($\bar{X} = 1.60 - 2.24$) ยกเว้นข้อ 35, 34 และ ข้อ 36 นักศึกษาเห็นว่าปัญหาการเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.57 - 2.69$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการเรียนของนักศึกษา
ด้านผู้สอน จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ปัญหาด้านผู้สอน	$\bar{X}$	S.D.
43	ความรับผิดชอบต่อชั่วโมงสอนของผู้สอน	2.36	0.78
44	การเอาใจใส่และติดตามผลการเรียนของผู้เรียน	2.39	0.73
45	การให้เวลาปรึกษาแนะนำผู้เรียนของผู้สอนในรายวิชา	2.50	0.75
46	การเตรียมการสอนของครูผู้สอน	2.19	0.77
47	การใช้ภาษาและสำเนียงพูดของผู้สอนกับผู้เรียน	2.22	0.77
48	ความประพฤติและการปฏิบัติตนของผู้สอนกับผู้เรียน	2.15	0.74
49	ความกระตือรือร้นและการพัฒนาตนเองของผู้สอน	2.30	0.76
50	สามารถอภิปราย ตอบปัญหาแก้ไขปัญหาวิชาที่สอนได้ชัดเจน ถูกต้อง	2.32	0.83
51	การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน	2.26	0.79
52	การแสดงออกด้านมนุษยสัมพันธ์ของผู้สอนกับผู้เรียน	2.08	0.83
รวม		2.28	0.48

จากตาราง 7 แสดงว่าปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.28$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ ($\bar{X} = 2.08 - 2.50$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษา
จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยรวมและรายด้าน

ปัญหาการเรียน	ต่ำ		ปานกลาง		สูง	
	(1.00-1.99)		(2.00-2.99)		(3.00-4.00)	
	N = 13		N = 141		N = 119	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	2.71	0.31	2.60	0.41	2.55	0.38
ด้านการเรียนการสอน	3.00	0.50	2.93	0.44	2.87	0.39
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	2.94	0.71	3.01	0.49	3.11	0.41
ด้านผู้เรียน	2.43	0.43	2.18	0.44	3.11	0.41
ด้านผู้สอน	2.43	0.55	2.36	0.53	2.17	0.37
รวม	2.70	0.33	2.61	0.29	2.57	0.26

จากตาราง 8 แสดงว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียน โดยรวมแต่ละกลุ่มอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 2.70, 2.61 และ 2.57 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มต่ำและกลุ่มปานกลาง มีปัญหาการเรียนด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านผู้เรียนและด้านผู้สอนมีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับน้อย และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสูงมีปัญหาการเรียนด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านผู้สอนมีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษา
จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน โดยรวมและรายด้าน

ปัญหาการเรียน	ต่ำกว่า 10,000		10,001-20,000		20,001-30,000		30,000 บาทขึ้นไป	
	(N = 127)		(N = 113)		(N = 24)		(N = 9)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	2.58	0.39	2.60	0.36	2.46	0.53	2.64	0.35
ด้านการเรียนการสอน	3.00	0.38	2.84	0.44	2.75	0.48	2.88	0.43
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	3.10	0.40	3.02	0.51	2.92	0.54	3.05	0.69
ด้านผู้เรียน	2.23	0.42	2.18	0.39	2.11	0.55	1.87	0.46
ด้านผู้สอน	2.28	0.50	2.28	0.45	2.32	0.48	2.10	0.42
รวม	2.64	0.27	2.58	0.28	2.51	0.32	2.51	0.27

จากตาราง 9 แสดงว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน ทั้ง 4 กลุ่ม มีปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 2.64, 2.58, 2.51 และ 2.51 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท 10,001 – 20,000 บาท และ 30,000 บาทขึ้นไป มีปัญหาการเรียน ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน มีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับน้อย และนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท มีปัญหาการเรียน ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน นักศึกษามีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน จำแนกตามตัวแปร เพศ รอบการเรียน ผลสัมฤทธิ์ของการเรียน และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน จำแนกตามเพศ รอบการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ดังแสดงในตาราง 10 – 15

ตาราง 10 เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน

ปัญหาการเรียน	เพศ ชาย (N = 42)		เพศ หญิง (N = 231)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	2.49	0.48	2.60	0.37	-1.61
ด้านการเรียนการสอน	2.86	0.45	2.92	0.42	-0.79
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	3.07	0.53	3.05	0.46	0.26
ด้านผู้เรียน	2.28	0.50	2.17	0.41	1.56
ด้านผู้สอน	2.34	0.50	2.27	0.47	0.86
รวม	2.61	0.34	2.60	0.27	0.17

จากตาราง 10 เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามเพศ พบว่ามีปัญหาการเรียน ทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่นักศึกษาชายมีปัญหาการเรียนโดยรวมมีค่าเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาหญิง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน นักศึกษาหญิงมีปัญหาการเรียนมีค่าเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาชาย ส่วนด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน นักศึกษาหญิงมีปัญหาการเรียนมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่านักศึกษาชาย

ตาราง 11 เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามรอบการเรียน
โดยรวมและรายด้าน

ปัญหาการเรียน	ภาคปกติ (N = 137)		ภาคพิเศษ (N = 136)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	2.64	0.38	2.52	0.40	2.48
ด้านการเรียนการสอน	2.92	0.44	2.90	0.41	0.32
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	3.06	0.46	3.04	0.48	0.18
ด้านผู้เรียน	2.20	0.42	2.18	0.44	0.43
ด้านผู้สอน	2.20	0.47	2.35	0.47	-2.52
รวม	2.60	0.27	2.60	0.29	0.13

จากตาราง 11 พบว่า นักศึกษาภาคปกติและภาคพิเศษ มีปัญหาการเรียน ทั้ง 5 ด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาภาคปกติมีปัญหาการเรียน ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาภาคพิเศษ ส่วนด้านผู้สอนนักศึกษาภาคปกติมีปัญหาการเรียนโดยมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่านักศึกษาภาคพิเศษ

ตาราง 12 เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัญหาการเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	0.41	0.20	1.34
	ภายในกลุ่ม	270	42.03	0.15	
	รวม	272	42.45		
ด้านการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.34	0.17	0.94
	ภายในกลุ่ม	270	49.52	0.18	
	รวม	272	49.87		
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.86	0.43	1.91
	ภายในกลุ่ม	270	60.65	0.22	
	รวม	272	61.51		
ด้านผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.77	0.38	2.09
	ภายในกลุ่ม	270	50.19	0.18	
	รวม	272	50.97		
ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.66	1.33	5.97 **
	ภายในกลุ่ม	270	60.08	0.22	
	รวม	272	62.74		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.24	0.12	1.52
	ภายในกลุ่ม	270	21.95	0.08	
	รวม	272	22.20		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 12 เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ทั้ง 3 กลุ่ม มีปัญหาการเรียนโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียนด้านผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มใดบ้าง จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของนิวแมน-คูลส์ (Newman – Keuls Test) ดังแสดงในตาราง 13

ตาราง 13 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านผู้สอน
จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			สูง (3.00-4.00)	ปานกลาง (2.00-2.99)	ต่ำ (1.00-1.99)
$\bar{X}$			2.17	2.36	2.43
สูง	(3.00-4.00)	2.17	-	0.20**	0.27
ปานกลาง	(2.00-2.99)	2.36		-	0.07
ต่ำ	(1.00-1.99)	2.43			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 13 แสดงว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาการเรียนแตกต่างกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ด้านผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีค่าเฉลี่ยปัญหาการเรียน ($\bar{X} = 2.17$) น้อยกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ($\bar{X} = 2.36$)

ตาราง 14 เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ปัญหาการเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	3	0.42	0.14	0.91
	ภายในกลุ่ม	269	42.03	0.15	
	รวม	272	42.45		
ด้านการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	3	2.19	0.73	4.12**
	ภายในกลุ่ม	269	47.67	0.17	
	รวม	272	49.87		
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.77	0.25	1.13
	ภายในกลุ่ม	269	60.74	0.22	
	รวม	272	61.51		
ด้านผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.30	0.43	2.34
	ภายในกลุ่ม	269	49.67	0.18	
	รวม	272	50.97		
ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.34	0.11	0.49
	ภายในกลุ่ม	269	62.40	0.23	
	รวม	272	62.74		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.46	0.15	1.93
	ภายในกลุ่ม	269	21.73	0.08	
	รวม	272	22.20		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 14 แสดงว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนทุกกลุ่ม มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียน ด้านการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีปัญหาการเรียนด้านการเรียนการสอนแตกต่างกันในรายคู่ใดบ้าง จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของนิวแมนคูลส์ (Newman-Keuls Test) ดังแสดงในตาราง 15

ตาราง 15 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของปัญหาการเรียนของนักศึกษา
ด้านการเรียนการสอน จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

		20,001-30,000 บาท	10,001-20,000 บาท	30,001 บาท ขึ้นไป	ต่ำกว่า 10,000บาท
รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน	$\bar{X}$	2.75	2.84	2.88	3.00
20,001-30,000 บาท	2.75	-	0.09	0.13	0.25**
10,001-20,000 บาท	2.84	-	-	0.04	0.16**
30,001 บาท ขึ้นไป	2.88	-	-	-	0.12
ต่ำกว่า 10,000 บาท	3.00	-	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 15 แสดงว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท มีปัญหาการเรียน ด้านการเรียนการสอน แตกต่างกับนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท ($\bar{X} = 2.75$) มีปัญหาการเรียนน้อยกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท ($\bar{X} = 3.00$) และนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท มีปัญหาการเรียน ด้านการเรียนการสอน แตกต่างกับนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 โดยนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท ($\bar{X} = 2.84$) มีปัญหาการเรียน ด้านการเรียนการสอน น้อยกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ($\bar{X} = 3.00$)

ตอนที่ 4 รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับปัญหาการเรียน
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเซตุน

ในตอนนี้เป็นการรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาการเรียน
ของนักศึกษาจากข้อคำถามปลายเปิด จำนวน 209 คน จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 273 คน
คิดเป็นร้อยละ 76.55 ของแบบสอบถามทั้งหมดโดยนำเสนอในรูปความถี่จำนวนความคิดเห็น
และคำนวณเป็นค่าร้อยละ ดังแสดงในตาราง 16

ตาราง 16 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษา ทั้ง 5 ด้าน

ลำดับที่	ปัญหาการเรียน	ความถี่	ร้อยละ
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร			
1.	เนื้อหาของหลักสูตรบางรายวิชามีความเข้าใจยาก ซับซ้อน ไม่ได้มาตรฐาน	59	28.2
2.	เนื้อหาบางรายวิชาของกรมอาชีวศึกษาแตกต่างจากหลักสูตร ราชมงคลทำให้เป็นปัญหาการเรียน	48	23.0
3.	เนื้อหาวิชาที่สำคัญต่อการสอบเข้าเรียนต่อ เช่นการบัญชี ส่วนราชการ การสอบบัญชี ถูกตัดออกไป	50	23.9
4.	เนื้อหาวิชาบัญชีที่สอนไม่พัฒนา โดยไม่นำเนื้อหานอกตำรา มาสอน สอนตามหนังสือเท่านั้น	17	8.1
5.	เนื้อหาวิชาจำนวนมาก แต่เวลาเรียนมีน้อย	12	5.7
6.	ตำราที่ใช้บางวิชามีเนื้อหามากเกินไป ไม่มีคุณภาพ ผิดพลาด เข้าใจยาก เช่น วิชาบัญชีชั้นสูง 2 และต้นทุน 1	10	4.8
7.	เนื้อหาวิชาบัญชีที่สอนควรใช้ตำราเป็นภาษาอังกฤษบ้าง	7	3.4
8.	หลักสูตรสาขาบัญชีควรมีวิชาพื้นฐานภาษาอังกฤษ และ คณิตศาสตร์มากกว่าปัจจุบัน	5	2.4
ด้านการเรียนการสอน			
1.	สอนแต่ในตำรา ไม่นำความรู้จากภายนอกมาสอนเพิ่มเติม	36	17.2
2.	ไม่ยกตัวอย่างให้ชัดเจน และไม่ให้คำแนะนำในการคิด วิเคราะห์โจทย์แบบฝึกหัด	30	14.4
3.	ไม่เชิญบุคคลภายนอกที่มีความรู้ด้านการบัญชีมาให้ความรู้ แก่นักศึกษา	25	12.0

ตาราง 16 (ต่อ)

ลำดับที่	ปัญหาการเรียน	ความถี่	ร้อยละ
4.	ตำราเรียน หนังสือเรียน มีข้อผิดพลาดมาก ไม่น่าอ่าน	20	10.0
5.	การจัดตารางสอนวันติดกัน ไม่เว้นให้นักศึกษาดูหนังสือ	11	5.2
6.	ไม่ควรสอนเนื้อหา มาก เพราะทำให้นักศึกษาเครียด	9	4.3
7.	เร่งสอนตอนใกล้สอบ ไม่ทบทวนบทเรียนให้นักศึกษา	8	3.8
8.	ข้อสอบรายวิชา วิชาบัญชีมีจำนวนมากเกินไป	7	3.3
9.	ให้นักศึกษารายงานหน้าห้องมากเกินไป	2	1.0
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน			
1.	บรรยากาศในชั้นเรียนไม่น่าเรียน สภาพห้องสกปรก หลอดไฟฟ้าชำรุด	59	28.2
2.	ห้องน้ำสกปรก น้ำไม่ไหล ภาชนะไม่ทำความสะอาด	32	15.3
3.	จำนวนโรงอาหาร และร้านขายอาหาร มีไม่เพียงพอ	32	15.3
4.	พัดลมในห้องเรียนมีจำนวนน้อย และชำรุด	27	12.9
5.	เครื่องคอมพิวเตอร์ไม่ทันสมัย และชำรุดเป็นส่วนมาก	24	11.5
6.	ห้องสมุดเปิดบริการไม่เต็มที่ มีตำราวิชาบัญชีไม่เพียงพอ	16	7.7
7.	ที่นั่งพักผ่อนไม่มีหลังคากันแดดและฝน	10	4.8
8.	โต๊ะและเก้าอี้ในห้องเรียนไม่เพียงพอ	2	1.0
ด้านผู้เรียน			
1.	ทำรายงานและการบ้านไม่ทัน เพราะให้เวลาน้อยเกินไป	33	15.8
2.	นักศึกษาเข้าใจบทเรียนช้า ตามผู้สอนไม่ทัน	19	9.1
3.	ทำการบ้าน และทำแบบฝึกหัดไม่ได้	14	6.7
4.	ขาดความสนใจ และขาดความกระตือรือร้นในการเรียน	8	3.8
5.	ความแตกต่างในด้านการรับรู้ของผู้เรียน	5	2.4
6.	ค่าใช้จ่ายในการทำรายงานสูง	4	1.9
ด้านผู้สอน			
1.	ผู้สอนเข้าสอนช้าไม่ตรงเวลา ปล่อยช้า สอนเกินเวลาของผู้อื่น	71	34.0
2.	ไม่ควบคุมอารมณ์ ใช้อารมณ์กับนักศึกษา	32	15.3
3.	ผู้สอนชอบอ่านตามหนังสือไม่นำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน	25	12.0
4.	ผู้สอน สอนเร็วเกินไป ไม่ดูความพร้อมของนักศึกษา	23	11.0
5.	ผู้สอนไม่สนใจปัญหา และไม่ให้ความยุติธรรมแก่นักศึกษา	20	9.6
6.	ผู้สอนไม่เฉลยแบบฝึกหัด บนกระดาน และยกตัวอย่างให้ชัดเจน	15	7.2
7.	ผู้สอนวางกฎระเบียบมากเกินไป	4	1.9

จากตาราง 16 แสดงว่านักศึกษา สาขาวิชาการบัญชี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียน ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน เพิ่มเติมดังนี้

ด้านหลักสูตร ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ เนื้อหาของหลักสูตรบางรายวิชา มีความเข้าใจยาก ซับซ้อน ไม่ได้มาตรฐาน รองลงมา เนื้อหารายวิชาบัญชีที่สำคัญต่อการสอบเข้าเรียนต่อ เช่น การบัญชีส่วนราชการ การสอบบัญชี ถูกตัดออกไป และเนื้อหารายวิชาของกรมอาชีวศึกษา แตกต่างจากหลักสูตรของสถาบันราชมนฑล ทำให้เป็นปัญหาการเรียน

ด้านการเรียนการสอน ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ สอนแต่ในตำราไม่นำความรู้จากภายนอกมาสอนเพิ่มเติม รองลงมา ไม่ยกตัวอย่างให้ชัดเจน และไม่ให้คำแนะนำในการคิดวิเคราะห์โจทย์แบบฝึกหัดและไม่เชิญบุคคลภายนอกที่มีความรู้ด้านการบัญชีมาให้ความรู้แก่นักศึกษา

ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ บรรยากาศในชั้นเรียนไม่น่าเรียน คือ สภาพห้องสกปรก หลอดไฟชำรุด รองลงมา ห้องน้ำสกปรก น้ำไม่ไหล ภารโรงไม่ทำความสะอาด และจำนวนโรงอาหาร และร้านค้าขายอาหารมีไม่เพียงพอ

ด้านผู้เรียน ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ ทำรายงานและการบ้านไม่ทันเพราะให้เวลาน้อยเกินไป รองลงมา นักศึกษาเข้าใจช้าตามผู้สอนไม่ทัน และทำการบ้านและทำแบบฝึกหัดไม่ได้

ด้านผู้สอน ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ ผู้สอนเข้าสอนช้าไม่ตรงเวลา ปล่อยช้า สอนกินเวลาของผู้อื่น รองลงมา ผู้สอนไม่ควบคุมอารมณ์ ใช้อารมณ์กับนักศึกษา และผู้สอนชอบอ่านตามหนังสือ ไม่นำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน

ตาราง 17 ความคิดเห็นที่เป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษา ทั้ง 5 ด้าน

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่	ร้อยละ
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร			
1.	ควรปรับเนื้อหารายวิชาบัญชีใหม่ให้เหมือนกับหลักสูตรของสถาบันราชมงคล	55	26.3
2.	ควรนำเนื้อหาวิชาที่สำคัญต่อการสอบเข้าเรียนต่อระดับปริญญาตรีมาสอน เช่น การบัญชีส่วนราชการ การสอบบัญชี	46	22.0
3.	ควรเลือกตำราเรียนที่มีเนื้อหาวิชาครบถ้วน สมบูรณ์ได้มาตรฐาน	36	17.2
4.	ควรตัดรายวิชาที่ไม่น่าสนใจออก	10	4.8
5.	ควรลดเนื้อหาบางรายวิชา ให้น้อยลง	4	1.9
6.	ควรจัดให้มีวิชาภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์เพิ่มมากขึ้น	4	1.9
7.	ควรให้นักศึกษามีสิทธิในการเลือกวิชาเสรี	3	1.4
ด้านการเรียนการสอน			
1.	ควรเตรียมความรู้นอกตำรามาสอนเพิ่มเติม	34	1.4
2.	ควรอธิบายยกตัวอย่างโจทย์ให้เด่นชัด ตลอดจนแนะนำหลักการวิเคราะห์โจทย์แบบฝึกหัด	25	12.0
3.	ตำราเรียน ควรทำเป็นเล่ม ให้ได้มาตรฐาน	22	10.5
4.	ควรจัดให้นักศึกษาไปศึกษาดูงานนอกสถานที่ด้านบัญชีปีละ 2 ครั้ง	19	9.1
5.	ควรลดเนื้อหาวิชาบัญชีให้น้อยลง	17	8.1
6.	ก่อนทำการสอนควรทบทวนบทเรียนให้แก่ผู้เรียน	10	4.8
7.	ควรมีการจัดลำดับวิชาจากง่ายไปยาก	5	2.4
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน			
1.	ควรปรับปรุงห้องเรียนใหม่ ติดไฟให้สว่าง	33	15.8
2.	ควรเพิ่มจำนวนโรงอาหาร และร้านขายอาหารให้เพียงพอแก่จำนวนนักศึกษา	27	12.9
3.	ควรปรับปรุงห้องน้ำให้สะอาดมากขึ้น	24	11.5
4.	ควรซื้อคอมพิวเตอร์ใหม่ ให้ทันสมัยและซ่อมเครื่องที่ชำรุด	22	10.5
5.	ควรกวาดชั้นให้ภารโรงทำความสะอาดอาคารเรียนมากขึ้น	17	8.1
6.	ควรจัดให้มีซุ้มสำหรับนักศึกษาพักผ่อนและนั่งทำการบ้าน	15	7.2
7.	ควรมีการซ่อมแซมพัดลม	12	5.7
8.	ควรจัดหาตำราบัญชี ให้นักศึกษาค้นคว้าอย่างเพียงพอ	10	4.8

ตาราง 17 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่	ร้อยละ
ด้านผู้เรียน			
1.	ให้ผู้สอนอธิบายช้าลง และอธิบายโจทย์แบบฝึกหัดให้มากขึ้น	22	10.5
2.	นักศึกษาควรเตรียมอ่านหนังสือมาก่อน และตั้งใจเรียนมากกว่านี้	17	8.1
3.	ควรกำหนดเวลาเข้าชั้นเรียนออกไปเป็น 8.00 น. นักศึกษาจะได้มีเวลาเตรียมตัวมากขึ้น	11	5.3
4.	ควรให้เวลาสำหรับทำรายงานแก่นักศึกษาให้มากขึ้น	8	3.8
ด้านผู้สอน			
1.	ควรเข้า-ออกให้ตรงตามเวลา และรักษาเวลาในการสอนให้สม่ำเสมอ	46	22.0
2.	ควรควบคุมอารมณ์และเข้าใจนักศึกษามากขึ้น	30	14.4
3.	ควรปรับปรุงวิธีการสอน นำเทคนิคใหม่ ๆ มาสอนให้นักศึกษาสนุกมากขึ้น	22	10.5
4.	ควรให้ความสนใจปัญหา และให้ความยุติธรรมกับนักศึกษา	19	9.1
5.	ควรดูความพร้อมของนักศึกษาก่อนทำการสอน	10	4.8
6.	ควรเฉลยแบบฝึกหัดบนกระดานดำ และยกตัวอย่างให้ชัดเจน	8	3.8
7.	ไม่ควรวางกฎระเบียบมากเกินไป	4	1.9

จากตาราง 17 แสดงว่านักศึกษา มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียน ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนด้านผู้เรียน และด้านผู้สอนเพิ่มเติมดังนี้

ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุดคือ ควรปรับเนื้อหารายวิชาบัญชีใหม่ให้เหมือนกับหลักสูตรของสถาบันราชมงคล รองลงมา คือ ควรนำเนื้อหาวิชาที่สำคัญต่อการสอบเข้าเรียนต่อระดับปริญญาตรีมาสอนในหลักสูตร เช่น การบัญชีส่วนราชการ การสอบบัญชี และควรเลือกตำราเรียนที่มีเนื้อหาวิชาครบถ้วนสมบูรณ์ได้มาตรฐาน

ด้านการเรียนการสอน ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุด คือ ควรเตรียมความรู้นอกตำรา มาสอนเพิ่มเติม รองลงมา คือ ควรอธิบาย ยกตัวอย่างโจทย์ให้เด่นชัด ตลอดจนแนะนำหลักการวิเคราะห์โจทย์แบบฝึกหัด และตำราเรียน ควรทำเป็นเล่มให้ได้มาตรฐาน

ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุด คือ ควรปรับปรุงห้องเรียนใหม่ ติดไฟให้สว่าง รองลงมา คือ ควรเพิ่มจำนวนโรงอาหารและร้านขายอาหารให้เพียงพอแก่จำนวนนักศึกษา และควรปรับปรุงห้องน้ำให้สะอาดมากขึ้น

ด้านผู้เรียน ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุด คือ ให้ผู้สอนอธิบายช้าลง และอธิบาย
 โจทย์แบบฝึกหัดมากขึ้น รองลงมานักศึกษาควรเตรียมอ่านหนังสือมาก่อน ตั้งใจเรียนมากกว่านี้
 และควรกำหนดเวลาเข้าชั้นเรียนออกไปเป็น 8.00 น. นักศึกษาจะได้มีเวลาเตรียมตัวมากขึ้น

ด้านผู้สอน ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุด คือ ควรเข้า - ออกให้ตรงตามเวลา
 รักษาเวลาในการสอนสม่ำเสมอ รองลงมา ควรควบคุมอารมณ์และเข้าใจนักศึกษามากขึ้นและควร
 ปรับปรุงวิธีการสอน นำเทคนิคใหม่ ๆ มาสอนให้นักศึกษาสนุกกับการเรียนมากขึ้น .

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน จำแนกตามเพศ รอบการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน
3. เพื่อรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา และข้อเสนอแนะในการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาวางแผน ปรับปรุงการเรียนการสอน ในคณะวิชาการบัญชีได้อย่างเหมาะสม
2. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนให้สามารถแก้ไขปัญหาการเรียนของนักศึกษาได้ตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้น และเป็นแนวทางการแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ประกอบด้วยนักศึกษาภาคปกติ จำนวน 137 คน ภาคพิเศษ จำนวน 136 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 273 คน โดยใช้ประชากรทั้งหมดในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่เป็นประชากรทั้งหมด จำนวน 273 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยแบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา ได้แก่ เพศ รอบการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ตอนที่ 2 สอบถามปัญหาการเรียนรู้ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ จำนวน 52 ข้อ และได้ค่าความเชื่อมั่น (โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค) ทั้งฉบับ 0.83

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด โดยให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะปัญหาการเรียนรู้ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยตนเองจากนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน โดยแจกแบบสอบถามจำนวน 273 ฉบับ และได้รับกลับคืนมาโดยครบถ้วนและสมบูรณ์ 273 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ค่าความถี่และค่าร้อยละข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา
2. ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการเรียนรู้ของนักศึกษา ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน โดยรวม รายด้าน และรายข้อ
3. ทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ตามตัวแปร คือ เพศ รอบการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน โดยใช้สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม (t – test) สถิติทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม (F – test) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ใช้วิธีทดสอบของนิวแมนคูลส์ (Newman keuls' Method)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน สรุปผลได้ดังนี้

1. สถานภาพของนักศึกษา

นักศึกษา เป็นเพศชาย 42 คน (ร้อยละ 15.40) เพศหญิง 231 คน (ร้อยละ 84.60) รอบการเรียน ภาคปกติ 137 คน (ร้อยละ 50.20) ภาคพิเศษ 136 คน (ร้อยละ 49.80) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 13 คน (ร้อยละ 4.80) ปานกลาง 141 คน (ร้อยละ 51.60) สูง 119 คน (ร้อยละ 43.60) รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท 127 คน (ร้อยละ 46.50) รายได้ตั้งแต่ 10,001 – 20,000 บาท 113 คน (ร้อยละ 41.40) รายได้ตั้งแต่ 20,001 – 30,000 บาท 24 คน (ร้อยละ 8.80) และรายได้ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป 9 คน (ร้อยละ 3.30)

2. นักศึกษา มีปัญหาการเรียนโดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

2.1 ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาการเรียนมาก คือ ความเพียงพอของเนื้อหาวิชาการบัญชีที่จะนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน และศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.05$) รองลงมาคือ ความยากของเนื้อหารายวิชาการบัญชีในหมวดวิชาชีพเฉพาะ ($\bar{X} = 2.82$) และความเหมาะสมและทันสมัยของเนื้อหาวิชาการบัญชีกับสภาพปัจจุบัน ($\bar{X} = 2.81$) ข้อที่เป็นปัญหาการเรียนน้อย คือ เนื้อหารายวิชาบัญชีมีจำนวนไม่เหมาะสมกับหน่วยกิต ($\bar{X} = 2.13$)

2.2 ด้านการเรียนการสอน ปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.91$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาการเรียนมาก คือ การศึกษาดูงานในสถานประกอบการด้านการบัญชี ($\bar{X} = 3.46$) รองลงมา การเพิ่มพูนความรู้โดยเชิญวิทยากรพิเศษมาบรรยาย ($\bar{X} = 3.42$) และนำสื่อและนวัตกรรมมาใช้ในการเรียนการสอนวิชาบัญชี ($\bar{X} = 3.08$) ข้อที่เป็นปัญหาการเรียนน้อย คือ ความชัดเจนของวิธีการวัดผลประเมินผลการเรียน ($\bar{X} = 2.29$)

2.3 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาการเรียนมาก คือ จำนวนที่นั่งรับประทานอาหารในโรงอาหารต่อจำนวนผู้เรียน ($\bar{X} = 3.62$) รองลงมา ความเพียงพอของจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ต่อจำนวนผู้เรียน ($\bar{X} = 3.32$) และความเพียงพอของจำนวนห้องน้ำภายในวิทยาลัยฯ ต่อจำนวนนักศึกษา ($\bar{X} = 3.27$) ข้อที่เป็นปัญหาการเรียนน้อย คือ แสงสว่างและการถ่ายเทของอากาศภายในห้องเรียน ($\bar{X} = 2.49$)

2.4 ด้านผู้เรียน ปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาการเรียนมาก คือ ความรู้พื้นฐานทางด้านวิชาการบัญชีของผู้เรียนที่แตกต่างกัน ($\bar{X} = 2.69$) รองลงมา การมีส่วนร่วมในการอภิปรายซักถามบทเรียนของ

ผู้เรียน ($\bar{X} = 2.60$) ข้อที่เป็นปัญหาการเรียนน้อย คือ ความมีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษา
ร่วมชั้นเรียน ($\bar{X} = 1.60$)

2.5 ด้านผู้สอน ปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.28$) เมื่อพิจารณาเป็น
รายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาการเรียนมาก คือ การใช้เวลาปรึกษาแนะนำผู้เรียนของผู้สอน
ในรายวิชา ($\bar{X} = 2.50$) รองลงมา คือ การเอาใจใส่และติดตามผลการเรียนของผู้เรียน และความ
รับผิดชอบต่อชั่วโมงของผู้สอน ($\bar{X} = 2.39$) ข้อที่เป็นปัญหาการเรียนน้อย คือ การแสดงออกด้าน
มนุษยสัมพันธ์ของผู้สอนกับผู้เรียน ($\bar{X} = 2.08$)

3. การเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามเพศ รอบการเรียน
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน พบว่า

3.1 นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีปัญหาการเรียน ด้านเนื้อหาของหลักสูตร
ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน โดยรวมและ
รายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

3.2 นักศึกษาภาคปกติและนักศึกษาภาคพิเศษ มีปัญหาการเรียนด้านเนื้อหาของ
หลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอนโดยรวมและรายด้านแตกต่าง
กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

3.3 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
พบว่า ด้านผู้สอน นักศึกษามีปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
โดยที่นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง มีปัญหาการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ส่วนด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพ
แวดล้อมในการเรียน และด้านผู้เรียน นักศึกษามีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน ต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวม
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องสมมติฐานการวิจัย แต่เมื่อพิจารณาเป็น
รายด้าน พบว่า ด้านการเรียนการสอน นักศึกษามีปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท มีปัญหา
การเรียนสูงกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท และ 20,001 -
30,000 บาท ส่วนด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และ
ด้านผู้สอน นักศึกษามีปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จากข้อคำถามปลายเปิด ปรากฏผลดังนี้

4.1 ความคิดเห็นที่มีความถี่สูงสุด ในแต่ละด้านที่นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นไว้
มีดังต่อไปนี้ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร คือ เนื้อหาของหลักสูตรบางรายวิชา มีความเข้าใจยาก
ซับซ้อน ไม่ได้มาตรฐาน ด้านการเรียนการสอนคือ สอนแต่ในตำรา ไม่นำความรู้จากภายนอก

มาสอนเพิ่มเติม ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน คือ บรรยากาศในชั้นเรียนไม่น่าเรียน สภาพห้องสกปรก หลอดไฟเสียเป็นจำนวนมาก ด้านผู้เรียน คือ ทำรายงานและการบ้านไม่ทัน เพราะให้เวลาน้อยเกินไป ด้านผู้สอน คือ ผู้สอนเข้าช้า ปล่อยช้า สอนกินเวลาของผู้อื่น

4.2 ข้อเสนอแนะที่มีความถี่สูงสุดในแต่ละด้านตามที่นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นไว้ มีดังต่อไปนี้ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร คือ ควรปรับเนื้อหารายวิชาบัญชีใหม่ ให้เหมือนกับหลักสูตรของสถาบันราชมงคล ด้านการเรียนการสอน คือ ควรเตรียมความรู้นอกตำรามาสอนเพิ่มเติม ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน คือ ควรปรับปรุงห้องเรียนใหม่ ติดไฟให้สว่าง ด้านผู้เรียน คือ ให้ผู้สอนอธิบายช้าลง และอธิบายโจทย์แบบฝึกหัดให้มากขึ้น ด้านผู้สอน คือ ควรเข้า-ออกให้ตรงตามเวลา รักษาเวลาในการสอนสม่ำเสมอ

การอภิปรายผล

1. ผลที่ได้จากการศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านเนื้อหาของหลักสูตร นักศึกษามีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้ เพราะหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี พุทธศักราช 2540 ได้พัฒนาขึ้นให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 พุทธศักราช 2535 ยังไม่ได้มีการปรับปรุงใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พุทธศักราช 2539 (พ.ศ.2540 – 2544) หลักสูตรที่ดี ต้องมีความสอดคล้องกับสภาพความต้องการของสังคม มีความยืดหยุ่นตามความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของผู้เรียน ยืดหยุ่นตามสภาพท้องถิ่น และสถานภาพของโรงเรียน (เสาวนีย์ เลวลย์ 2536 : 44 – 46) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัชต์ธานี ชัชวาลย์ปรีชา (2523 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัญหาการเรียนของนิสิต วิชาเอกพลศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร ประสบปัญหาในเรื่องหลักสูตร คือ เนื้อหาไม่เหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิตที่เรียน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่เหมาะสม และ จิตตชา นิลดำ (2542 : 41) พบว่าปัญหาในการเรียนของนิสิตปริญญาตรี ภาควิชาบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการเรียนการสอน นักศึกษามีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้สอนไม่ได้นำเทคนิคและวิธีการสอนแบบต่าง ๆ ตลอดจนสื่อ และนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอนวิชาบัญชี ผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการเลือกรายวิชาในหมวดวิชาชีพเลือก และความยากของข้อสอบในรายวิชาบัญชี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิตตชา นิลดำ (2542 : 63) ที่ศึกษาปัญหาในการเรียนของนิสิตปริญญาตรี ภาควิชาบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตมีปัญหาการเรียนด้านวิธีการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก และอุไรวรรณ วรรณศิลป์ (40 : 86) พบว่า ความคิดเห็น

เกี่ยวกับปัญหาการเรียน ด้านวิธีการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และ ทศนีย์ พิศาลรัตนคุณ (2539:57) ที่ศึกษาปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาโทวิชาเอกการศึกษา ผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ปัญหาการเรียน ด้านวิธีการเรียนการสอน ของนิสิต ปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

1.3 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน นักศึกษามีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับมาก เนื่องจากจำนวนที่นั่งรับประทานอาหาร บริการน้ำดื่ม ห้องน้ำของวิทยาลัยฯ มีจำนวนน้อย ซึ่งไม่เพียงพอสำหรับนักศึกษา วัสดุประกอบการเรียน สื่อและอุปกรณ์มีน้อย ตลอดจน การให้บริการห้องสมุดไม่สะดวกในการค้นคว้าหาความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทศนีย์ พิศาลรัตนคุณ (2539 : 89) ที่ศึกษาปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาโท วิชาเอก การศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ปัญหาการเรียนด้านสภาพแวดล้อมของ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และยังสอดคล้องกับ มนัส ศรีกัลยา (2533 : 71) ที่พบว่านักศึกษามีปัญหาการเรียนในด้าน สิ่งอำนวยความสะดวกสูงสุด ในเรื่องอุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติมีจำนวนไม่เพียงพอ และอยู่ในสภาพ ชำรุดและล้าสมัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งอำนวยความสะดวกด้านต่าง ๆ เช่น ลิฟท์ ห้องน้ำ น้ำดื่ม มักเป็นปัญหาอยู่เสมอ

1.4 ด้านผู้เรียน นักศึกษามีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาที่เลือกเรียนสาขาวิชาการบัญชี ส่วนใหญ่ได้ตัดสินใจเลือกเรียนสาขานี้ตั้งแต่เรียนอยู่ชั้น ปวช. ปีที่ 2 เพราะนักเรียนมีความถนัดในการคิดคำนวณมีความพร้อม ความสนใจ และ สม่ัครใจเรียน นักศึกษามีความคิดว่าการศึกษาในสาขาวิชาบัญชี ทำให้นักศึกษาได้รับความรู้ อย่างแท้จริง ได้มีโอกาสหางานทำได้ง่าย เป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ สมอง อิมเอม (2532 : 7) พบว่า นักศึกษาช่างไฟฟ้าหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันของ โรงเรียนสารพัดช่าง เขตภาคเหนือ มีปัญหาการเรียนด้านส่วนตัวผู้เรียนอยู่ในระดับน้อย และ นวพร ธนวัฒน์ (2536 : 79) ที่พบว่านักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ในคณะวิชา คหกรรมศาสตร์ มีปัญหาการเรียนด้านส่วนตัวผู้เรียนอยู่ในระดับน้อย และสมจิตร ยิงยงดำรงฤทธิ์ (2540 : 46) ที่พบว่า นักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน แผนกวิชาช่างเครื่องยนต์ วิทยาลัยสารพัดช่าง ในเขตกรุงเทพมหานคร มีปัญหาการเรียนด้านส่วนตัวผู้เรียนอยู่ในระดับน้อย และพรศรี โรจนเมธี (2540 : 68) พบว่าปัญหาการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาชีพ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีปัญหาด้านผู้เรียนอยู่ในระดับน้อย

1.5 ด้านผู้สอน นักศึกษามีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครู ผู้สอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงส่วนใหญ่ ได้มีการเพิ่มพูนความรู้และพัฒนาตนเองโดย การฝึกอบรม และศึกษาต่อ ตลอดจนสามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักศึกษาได้ดี มีความ รับผิดชอบในการสอน ดูแลและเอาใจใส่ต่อนักศึกษาเป็นอย่างดี ดังนั้น ในด้านครูผู้สอนจึงมีปัญหา ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมอง อิมเอม (2532 : 74) พบว่า

นักศึกษาช่างไฟฟ้าหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์ของโรงเรียนสารพัดช่าง เขตภาคเหนือ มีปัญหาด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับน้อย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของนพพร ธนวัฒน์ (2536 : 79) ที่พบว่า นักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์ ในคณะวิชาคหกรรมศาสตร์ มีปัญหาการเรียนด้านครู ผู้สอนอยู่ในระดับน้อย และสมจิตร ยิงยงดำรงฤทธิ์ (2540 : 48) ที่พบว่า นักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์ แผนกวิชาช่างเครื่องยนต์ วิทยาลัยสารพัดช่าง ในเขตกรุงเทพมหานคร มีปัญหาการเรียนด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับน้อย และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิศมัย บัวอุไร (2542 : 62) ที่พบว่า นักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ มีปัญหาการเรียนด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับน้อย

2. การเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา ตามตัวแปร เพศ รอบการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

2.1 นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีปัญหาการเรียน ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน รวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะ นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี เป็นผู้ที่มิได้เสียค่าใช้จ่ายเรียน มีความคิดสร้างสรรค์ มีความมั่นใจ มีพื้นฐานความรู้จากระดับ ปวช. โดยการแยกแผนการเรียนตั้งแต่ชั้น ปวช. ปีที่ 2 ผู้ที่จะเรียนแผนกวิชาการบัญชีได้จะต้องผ่านเกณฑ์การคัดเลือกของคณะวิชาการบัญชีที่กำหนดไว้ คือ 1) นักเรียนจะต้องสอบวิชาบัญชี 1 ได้เกรด 3 หรือ 4 2) นักเรียนจะต้องได้คะแนนสะสมในภาคเรียนที่ 1 และ 2 ไม่ต่ำกว่า 2.50 3) นักเรียนจะต้องผ่านการทดสอบวัดความสามารถของคณะวิชาการบัญชี (วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน. 2542 : 1) เมื่อนักศึกษาเรียนอยู่ในชั้น ปวช. ปีที่ 2 และ 3 นักศึกษาจะได้รับความรู้เกี่ยวกับวิชาการบัญชี ซึ่งเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในแนวเดียวกัน จึงทำให้นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีมีความคิดเห็นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน มีจุดมุ่งหมายในการศึกษาระดับ ปวส. เหมือนกัน สภาพการเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรศรี โรจน์เมธี (2540 : 74) ที่พบว่า ปัญหาการเรียนของอาจารย์ผู้สอนวิชาบัญชีที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 นักศึกษาภาคเช้าและนักศึกษาภาคพิเศษ มีปัญหาการเรียน ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน รวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาภาคเช้าและนักศึกษาภาคพิเศษ มีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะนักศึกษาภาคเช้าและนักศึกษาภาคพิเศษได้ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี การจัดรอบการเรียนภาคเช้า และ

ภาคพิเศษ นั้น ทางวิทยาลัยพณิชยการเซดุนได้ยึดหลักโดยการเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย ตามจำนวนที่ กรมอาชีวศึกษาได้กำหนดให้วิทยาลัยรับนักศึกษาได้ 8 ห้องเรียน โดยแบ่งออกเป็นภาคเช้าจำนวน 4 ห้องเรียน ภาคพิเศษจำนวน 4 ห้องเรียน และจัดคณะตามจำนวนในแต่ละห้องเรียน ประกอบด้วย นักศึกษาที่มีคะแนนสูง ปานกลาง และต่ำ ในห้องเดียวกันซึ่งทำให้นักศึกษาทั้ง ภาคเช้า และภาคพิเศษ มีปัญหาการเรียนไม่แตกต่างกัน

2.3 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพราะ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง หรือต่ำ จะเป็นผู้มีความสนใจการเรียน ตั้งใจทบทวน และฝึกฝนปฏิบัติ และมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย และแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ

เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง กับ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาการเรียนด้านผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง มีปัญหาการเรียนสูงกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ทศนีย์ พิศาลรัตนคุณ (2539 : 92) ที่ศึกษาปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาโทวิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ที่มีผลการเรียน 3.26 – 3.50 มีปัญหาทางการเรียน ด้านวิธีการเรียนการสอนสูงกว่านิสิตปริญญาโท ที่ผลการเรียน 3.76 – 4.00

2.4 นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพราะ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ไม่ว่านักศึกษาจะมีผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในระดับใดก็ตาม ปัญหาการเรียนจะมีลักษณะที่ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากการเรียนในสาขาวิชา บัญชีอาศัยสติปัญญา ความตั้งใจในการเรียน ตำราเรียน ค่าใช้จ่ายในการเรียน เช่น อุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้มีราคาไม่แพงเหมือนช่างอุตสาหกรรมหรือคอมพิวเตอร์ จึงทำให้นักศึกษามีปัญหาการเรียนไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท 10,001 – 20,000 บาท และ 20,001 – 30,000 บาท มีปัญหาการเรียนด้านการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีปัญหาการเรียนมากกว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท และ 20,001 – 30,000 บาท อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ได้รับเงินจากผู้ปกครองเป็นค่าใช้จ่ายในแต่ละวันเป็นจำนวนน้อย ต้องช่วยผู้ปกครองหารายได้มาใช้จ่ายในครอบครัว โดยทำงานหลังจากเลิกเรียนในแต่ละวัน เป็นผลให้มีเวลาที่ใช้ในการทบทวนการบ้านเนื้อหาวิชาที่เรียน และทำงานที่ได้รับมอบหมายน้อยกว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้สูง ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุไรวรรณ วรรณศิลป์

(2540 : 88) พบว่า นักศึกษาภาคสมทบที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีปัญหาการเรียนมากกว่า นักศึกษาภาคสมทบที่มีรายได้ต่อเดือน 8,000 บาทขึ้นไป และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเรียนการสอน และด้านตัวผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านเนื้อหาของหลักสูตร อยู่ในระดับมาก วิทยาลัยควรได้มีการปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน และนำเนื้อหาวิชาที่สำคัญต่อการสอบเข้าเรียนต่อในระดับปริญญาตรีมาสอน เลือกตำราเรียนที่มีเนื้อหาวิชาครบถ้วน สมบูรณ์ได้มาตรฐาน
2. จากผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก วิทยาลัยควรส่งเสริมให้ผู้สอนนำสื่อและนวัตกรรมมาใช้ในการเรียนการสอน จัดเชิญวิทยากรพิเศษมาบรรยาย และให้นักศึกษาได้ไปศึกษาดูงานในสถานประกอบการด้านการบัญชี เพื่อเป็นประสบการณ์ของนักศึกษา เพิ่มมากขึ้น
3. จากผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน อยู่ในระดับมาก วิทยาลัยควรจัดให้มีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เพื่อให้นักศึกษาจะได้มีความชำนาญเมื่อไปปฏิบัติงานจริง และควรพัฒนาสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย เช่น เพิ่มจำนวนโรงอาหาร ปรับปรุงห้องน้ำให้สะอาด จัดให้นักศึกษาได้มีที่นั่งพักผ่อน และทำการบ้าน เพื่อส่งผลให้การเรียนการสอนมีคุณภาพดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเฉพาะวิทยาลัยพณิชยการเซดุนเท่านั้น ครั้งต่อไปควรศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร เพื่อได้กลุ่มตัวอย่างที่กว้างขวางยิ่งขึ้น
2. ควรมีการศึกษาวิจัยปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาอื่น ๆ ในวิทยาลัยพณิชยการเซดุน และวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมอาชีวศึกษา.(2537). ก้าวไปกับแผนฯ 8 กรมอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : กองแผนงาน กรมฯ.
----- . (2529). ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529.
กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมฯ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ประเภทวิชา
บริหารธุรกิจ. กระทรวงฯ.
- กมล สุตประเสริฐ. (2540, ตค. – ธค.). “บทบรรณาธิการพิเศษ,” วารสารโครงการพัฒนาทรัพยากร
มนุษย์. 1(5) : 1 – 3.
- กวี วงศ์พุ่ม. (2541, กุมภาพันธ์ - มีนาคม). “ในยุคภาวะเศรษฐกิจตกต่ำนักบัญชีควรปรับตัว
อย่างไรดี,” วารสารเพิ่มผลผลิต. 37(1) : 36 – 44.
- เครือวัลย์ ล้อมภิชาติ. (2531). หลักและเทคนิคการฝึกอบรม และการพัฒนาแนวทางการวางแผน
เขียนโครงการและบริหารโครงการ. กรุงเทพฯ : สยามศิลป์การพิมพ์.
- จิตตชา นิลดำ. (2542). ปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาตรีภาคสมทบ หลักสูตรบริหารธุรกิจ
บัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2520). ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดำรง อัมทัต.(2536). สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาการทำงานและอาชีพ ตามหลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดิเรก สุวรรณฤทธิ์. (2534). การออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์.
วิทยานิพนธ์ คอ.ม. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระนครเหนือ.
- ทัศนีย์ จารุรัตน์จามร.(2536). ทรรศนะของนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม วิทยาลัยอาชีวศึกษา
สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7. ปริญญานิพนธ์. กศ.ม. พิษณุโลก :
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ทัศนีย์ พิศาลรัตนคุณ.(2539). ปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล.(2527). การพัฒนาหลักสูตรจากแนวคิดสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยมหิดล.

- ธำรง บัวศรี.(2532). ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและการพัฒนา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- นภาพร ธนวัฒน์.(2536). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น ในคณะคหกรรม วิทยาลัยสารพัดช่าง เขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นัยนา อ่างสันติกุล.(2522). การวิเคราะห์องค์ประกอบสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บรรจง อภิตติกุล.(2533). วิธีสอนวิชาการบัญชี. กรุงเทพฯ : พัทธอักษร.
- บุญมี ประสมทรัพย์.(2539). ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เบญจมา สุธะพันธุ์.(2536). สาเหตุของการสูญเปล่าทางการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ : กรณีศึกษา ของวิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- พงศ์ หรดาล.(2531). การวางแผนการสอนอุตสาหกรรมเชิงระบบ. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูพระนคร.
- พยุศักดิ์ จันทรสุนทร.(2541, มกราคม). “แนวทางการพัฒนาการศึกษา” วารสารวิชาการ. 1(1) : 6 – 10.
- พรศรี โรจน์เมฆี.(2542). ปัญหาการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาบัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัฒน์ สัจจามงค์.(2522). สุขศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- พิสมัย บัวอุไร.(2542). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปิญโญ สาร.(2526). หลักการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- มันเกียรติ โกศลนิตติวงศ์.(2527). สภาพแวดล้อมวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันตก ในทัศนะของ ผู้บริหารอาจารย์และนักเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มานัส ศรีกล้า.(2533). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นลงเรียนสารพัดช่าง เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มานิดา อุชชิน.(2525). “ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาชีพ,” เอกสารประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ. กระทรวงศึกษาธิการ.

- รัชต์ธานี ชัชวาลปรีชา. (2523) ปัญหาการเรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา ระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ : บทคัดย่อ.
- รุจิรี ภูสาระ. (2531). "ปัญหาการเรียนในระดับอุดมศึกษา และแนวทางแก้ไข", ในโครงการสัมมนา
ทางวิชาการ. ศูนย์เสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- วลีวรรณ ศรเดชะวิวัฒน์. (2536). ปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา
กลุ่มภาคเหนือ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วิทยาลัยพัฒนการเชตุน. (2542). คู่มือนักเรียนนักศึกษา ปีการศึกษา 2542. วิทยาลัยฯ.
----- (2542). ข้อมูลอาคารสถานที่ ปีการศึกษา 2542. วิทยาลัยฯ.
- วิไลวรรณ พิธิยานุวัฒน์ และสมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2519, พฤศจิกายน-ธันวาคม.). "วิธีประเมิน
สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย." วารสารครูศาสตร์. 6(4) : 21-34.
- สนอง อิ่มเอม. (2532). การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการด้านการเรียนการสอนในหลักสูตร
วิชาชีพระยะสั้นสายอาชีพช่างไฟฟ้าของโรงเรียนสารพัดช่าง เขตภาคเหนือ. วุฒิปริญญา
ศษ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมจิตร ยิงยงดำรงฤทธิ์. (2540). การศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น
แผนกวิชาเครื่องยนต์ วิทยาลัยสารพัดช่าง ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมสุข ธีระพิจิตร. (2536). "ลักษณะนิสิตนักศึกษา", ในเอกสารการประชุมสัมมนา เรื่องการพัฒนา
งานแนะแนว เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษา. หน้า 144 – 156. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย.
- สัจด์ อุทรานันท์. (2528). พื้นฐานและการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : เซ็นเซอร์พับลิเคชั่น.
----- (2529). การจัดการเรียนการสอนอย่างมีระบบ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2535). แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 7
(พ.ศ. 2535 – 2539). กรุงเทพฯ : อรรถพลการพิมพ์.
- สิปปนนท์ เกตุทัต. (2538, 24 มิถุนายน.). "ทิศทางการพัฒนาในช่วงแผน 8," เอกสารประกอบ
การบรรยายพิเศษ. 23. กรุงเทพฯ.
- สุชาติ ศิริสุขไพบูลย์. (2527). เทคนิคและวิธีการสอนวิชาชีพ. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- สมิตร คุณานุกร. (2523). หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์.
- เสาวณี สิกขาบัณฑิต. เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ.

- เสาวนีย์ เลวลีย์. (2536). *การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ และการศึกษานอกระบบโรงเรียน*.
 กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- โสภณ โสมดี. (2526). *ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร
 กลุ่มวิชาการงานและอาชีพในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในเขต
 การศึกษา 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- อัจฉรา สุขารมณ และพรณี บุญประกอบ. (2542). *รายงานการวิจัยสภาวะแวดล้อมของ
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่สัมพันธ์กับภาวะความเครียดของนิสิต. สถาบันวิจัย
 พฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- อุไรวรรณ วรรณศิลป์. (2540) *ปัญหาในการเรียนของนักศึกษาภาคสมทบ หลักสูตร
 ประกาศนียบัตร ครูเทคนิคชั้นสูง ช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน. ปรินูญานิพนธ์
 กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- Taba, Hilda. (1962). *Curriculum Development : Theory and Practice*. New York : Harcourt,
 Bace and World.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความร่วมมือ

ที่ ทม 1007/ 4๒4๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

10 สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวรัตนา ประเสริฐศรี นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน" โดยมี อาจารย์จูงใจ แสงพันธุ์ และ อาจารย์พจศักดิ์ หมวดสง เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 จำนวน 273 คน วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน วิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษา ตอบแบบสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2542

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวรัตนา ประเสริฐศรี ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และจะกรุณามีหนังสือแจ้งไปยังวิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดจะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร./โทรสาร. 258-4119

ที่ ศธ 0908/ 1606

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

26 สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนศึกษาเขตพน

ด้วย กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นางสาวรัตน ประเสริฐศรี นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลจากนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 จำนวน 273 คน ตอบแบบสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ในวิทยาลัยพัฒนศึกษาเขตพน เพื่อการวิจัยเสนอเป็น วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพัฒนศึกษาเขตพน”

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษาจึงขอให้สถานศึกษาอำนวยความสะดวกในการจัดเก็บข้อมูลของ นักศึกษาดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อเรื่องดังกล่าวได้

อนึ่ง แบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตให้ใช้เก็บข้อมูล จะมีตราประทับและลายมือชื่อ กำกับที่มุมบนขวาทุกแผ่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและเมื่อดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วกรุณาส่งคืนแบบสอบถามกับ บุคคลดังกล่าวด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นารินจินตนา เสรีภาพ)

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา (กลุ่มงานมาตรฐานการศึกษา)

โทร. 282-9357 , 282-2549 ต่อ 1600-1613

โทรสาร 282-9357

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์ลำอังก์ งามวิชา	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประนอม อุตกฤษฎ์	รองอธิการบดีฝ่ายการเงินและทรัพย์สิน
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ
3. อาจารย์วารินทร์ ปทุมถิ่น	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ
วิทยาลัยพัฒนศึกษาเซตุน

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา

เรื่อง

ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน

.....

ตอนที่ 1 แบบสำรวจข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับ
ตัวท่านมากที่สุด

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. รอบการเรียน

() ภาคปกติ

() ภาคพิเศษ

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ระดับผลคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2541 ถึงภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 รวม 2 ภาคเรียน)

() 1.00 - 1.99

() 2.00 - 2.99

() 3.00 - 4.00

4. รายได้ของผู้ปกครอง/เดือน

() ต่ำกว่า 10,000 บาท

() 10,001 - 20,000 บาท

() 20,001 - 30,000 บาท

() 30,001 ขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียน ของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ปีการศึกษา 2542วิทยาลัยพณิชยการเซนต์
รวม 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน
ด้านผู้เรียน และ ด้านครูผู้สอน

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความ
คิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	ปัญหา	ระดับปัญหา			
		มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร					
1	ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร สาขาวิชาการบัญชี				
2	ความสอดคล้องของเนื้อหารายวิชากับความต้องการของผู้เรียน				
3	ความเหมาะสมและทันสมัยของเนื้อหาวิชาการบัญชีกับสภาพปัจจุบัน				
4	ความเหมาะสมของเนื้อหารายวิชากับเวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร				
5	ความสัมพันธ์ของจำนวนรายวิชาในโครงสร้างหลักสูตร สาขาวิชาการบัญชี หมวดวิชาชีพเฉพาะ และหมวดวิชาชีพเลือก				
6	การจัดลำดับรายวิชาบัญชีในการเรียนก่อน-หลังของแต่ละภาคเรียน				
7	ความยากของเนื้อหารายวิชาบัญชี ในหมวดวิชาชีพเฉพาะ				
8	เนื้อหารายวิชาบัญชีมีจำนวนไม่เหมาะสมกับหน่วยกิต				
9	เนื้อหารายวิชาบัญชีส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาได้				
10	ความเพียงพอของเนื้อหาวิชาการบัญชีที่จะนำไปใช้ในการปฏิบัติงานและศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี				

ข้อ	ปัญหา	ระดับปัญหา			
		มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
ด้านการเรียนการสอน					
11	การนำเทคนิคและวิธีการสอนแบบต่าง ๆ มาสอนในวิชาบัญชี				
12	การนำสื่อและนวัตกรรมมาใช้ในการเรียนการสอนวิชาบัญชี				
13	การมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการเลือกรายวิชาในหมวดวิชาชีพเลือก				
14	การศึกษาดูงานในสถานประกอบการด้านการบัญชี				
15	การเพิ่มพูนความรู้โดยเชิญวิทยากรพิเศษมาบรรยาย				
16	ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ทางด้านวิชาการบัญชี				
17	การนำจิตวิทยาการเรียนรู้มาใช้ในการเรียนการสอนวิชาชีพการบัญชี				
18	ความเหมาะสมของการจัดตารางเรียนของแต่ละรายวิชา				
19	ความยากของข้อสอบในรายวิชาบัญชี				
20	ความชัดเจนของวิธีการวัดผลประเมินผลการเรียน				
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน					
21	ความสะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อยของสภาพภายในห้องเรียน				
22	แสงสว่างและการถ่ายเทของอากาศภายในห้องเรียน				
23	เสียงรบกวนจากนอกห้องเรียน				
24	จำนวนวัสดุประกอบการเรียนการสอนต่อภาคเรียน				
25	จำนวนของสื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนกับจำนวนผู้เรียน				
26	ความเพียงพอของจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ต่อจำนวนผู้เรียน				
27	การอำนวยความสะดวกในการให้บริการห้องสมุด				

ข้อ	ปัญหา	ระดับปัญหา			
		มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน					
28	เอกสาร ตำราเกี่ยวกับการบัญชี เพื่อการค้นคว้าในห้องสมุด				
29	ความเพียงพอของสถานที่พักผ่อนภายในวิทยาลัยกับจำนวนผู้เรียน				
30	การบริการน้ำดื่มตามจุดต่าง ๆ ภายในวิทยาลัย				
31	ความเพียงพอของจำนวนห้องน้ำภายในวิทยาลัยต่อจำนวนนักศึกษา				
32	จำนวนที่นั่งรับประทานอาหารในโรงอาหารต่อจำนวนนักศึกษา				
ด้านผู้เรียน					
33	ความรับผิดชอบต่อการเรียน และงานที่ได้รับมอบหมาย				
34	การมีส่วนร่วมในการอภิปราย ชักถามบทเรียนของผู้เรียน				
35	การทำการบ้าน และแบบฝึกหัดตามที่ได้รับมอบหมาย				
36	ความรู้พื้นฐานทางด้านวิชาการบัญชีของผู้เรียนที่แตกต่างกัน				
37	ความพร้อมในการเตรียมอุปกรณ์ของผู้เรียน				
38	ความมีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาร่วมชั้นเรียน				
39	การร่วมกิจกรรมทางวิชาการ และการพบปะสังสรรค์กับเพื่อนในแผนกวิชาการบัญชี				
40	สุขภาพทางด้านร่างกาย และจิตใจของผู้เรียน				
41	การให้ความสนับสนุน ด้านการเรียนของผู้ปกครอง และบุคคลในครอบครัว				
42	รายได้ของครอบครัวในปัจจุบัน				

ข้อ	ปัญหา	ระดับปัญหา			
		มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด
		4	3	2	1
ด้านผู้สอน					
43	ความรับผิดชอบต่อชั่วโมงสอนของผู้สอน				
44	การเอาใจใส่และติดตามผลการเรียนของผู้เรียน				
45	การให้เวลาปรึกษาแนะนำผู้เรียนของผู้สอนในรายวิชา				
46	การเตรียมการสอนของครูผู้สอน				
47	การใช้ภาษาและสำเนียงพูดของผู้สอนกับผู้เรียน				
48	ความประพฤติและการปฏิบัติตนของผู้สอนกับผู้เรียน				
49	ความกระตือรือร้นและการพัฒนาตนเองของผู้สอน				
50	สามารถอภิปราย ตอบปัญหา แก้ไขปัญหาวิชาที่สอน ได้ชัดเจนถูกต้อง				
51	การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน				
52	การแสดงออกด้านมนุษยสัมพันธ์ของผู้สอนกับผู้เรียน				

ตอนที่ 3 ข้อมูลที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับการเรียนของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นข้อคิดเห็น
แนะที่และข้อเสนอมีต่อสาขาวิชาการบัญชี

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

1. ด้านเนื้อหาของหลักสูตร

ปัญหา.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

2. ด้านการเรียนการสอน

ปัญหา.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

3. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน

ปัญหา.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

4. ด้านผู้เรียน

ปัญหา.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

5. ด้านผู้สอน

ปัญหา.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

ขอขอบคุณในการตอบแบบสอบถาม

รัตนา ประเสริฐศรี

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาเอกธุรกิจศึกษา

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวรัตนา ประเสริฐศรี
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 9 กรกฎาคม 2498
สถานที่เกิด	อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	825/61 หมู่บ้านประชาสุขขิตี แขวงทุ่งครุ เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร 10140
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	อาจารย์ 2 ระดับ 7
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน กรมอาชีวศึกษา
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2513	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสองพี่น้องวิทยา สุพรรณบุรี
พ.ศ. 2515	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน
พ.ศ. 2517	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน
พ.ศ. 2519	ประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยม วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
พ.ศ. 2526	การศึกษาระดับบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา (การบัญชี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2543	การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ